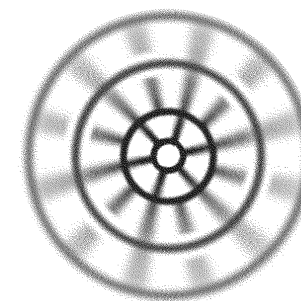

Helsingin Suomalaisen Klubin *Kuoro* 2000–2010

*"On laulu sielumme sanomaa,
se veljeyttä vahvistaa"*

Helsingin
Suomalaisen Klubin
kuoro 10 vuotta
2000–2010

Täydestä sydäimestä

*Metsä. Järvi. Joki. Lampi.
Sinisen vaaran rinteet.
Kallion liuska, joka katoaa
kesäaamun rantaveteen.
Missä ovatkaan laulun juuret?*

*Paikkarin torpan poika sanoi,
että laulu ja soitto ovat ihmisen
pyhempi kieli, jolla hän tulkitsee
surua ja iloa, kaipausta ja toiveitaan.*

*Kun historian korkeat kupariovet
kääntyivät kymmenen vuotta sitten
raolleen, sieltä astui mies, joka sanoi:
”Tässä minä olen.”
”Milloin aloitetaan?”*

*Dum duu, um duu, umduaa!
On laulu sielumme sanomaa!*

*Sadankolmenkymmenenneljän vuoden
ajan on isänmaan suuresta portista
kävellyt sisään miehiä, jotka ovat
nähtäneet kotkien kaartavan yllä
korpien vaikenevain ja jotka ovat
vaelleet metsän vihreen helmassa
Mutta ovatko he tienneet,
missä laulu asuu,
missä on laulun tyyssija?*

*Kyllä he ovat!
Laulun juuret ovat syvemmällä
kuin jykevimmän hongan, pitemmällä
kuin sitkeimmän katajan, laajemmalla
kuin lakeuksien ääret*

*Laulu asuu syvällä sydämessä.
Sen sanat on kirjoitettu tulisin
kirjaimin viimeisen kammion takaseinään,
sinne, mistä on vain
kukonaskel ikuisuuteen*

*Weijo Pitkänen
Omistettu Helsingin Suomalaisen Klubin kuorolle
sen täyttäessä 10 vuotta*

Sisällysluettelo

Helsingin Suomalaisen Klubin kuoro 10 vuotta

Runo kuorolle..... 5

Aluksi 9

Tervehdykst 12–13

Klubin puheenjohtaja Johannes Koroma

Kuoron puheenjohtaja Rainer Friberg

2.Perustajien avaukset..... 14–19

3.Kuoron alkutaival..... 20–21

Laulajamateriaali

Kyselylomakkeen kautta kuoroon

Harjoittelupaikat

4.Kuoron hallinto ja

organisaatio vuonna 2010..... 22–25

Rainer Friberg puheenjohtajaksi 2005

5.Konsertit kotimaassa 26–34

Kevätkonserttipaikat

Kirkkokonsertit

Osallistumiset klubitapahtumiin

Esiintymiset muualla

Karonkat

6.Konserttimatkat ulkomaille 35–51

Matka Viroon

Matka Unkariin

Matka Portugaliin

Matkat Puolaan

7.Vieraita ja vierailuja 52–53

Amerikan Laulajat Helsingissä vuonna 2002

Oma kuoromme Tampereella

8.Yhteenvetoja toiminnasta..... 54–55

Liitteet:..... 56–65

Nykyiset ja entiset kuorolaiset

Laulajat kuvina

Kuoron toimintaohjeet

Erään kuorolaisen laulutaival

Lopuksi..... 66

Me allekirjoittaneet olemme tänään perustaneet

Helsingin Suomalaisen Klubin kuoron

Kuoro esiintyy ensimmäisen kerran Klubimme 125 – vuotisjuhlassa

**Helsingin Yliopiston juhlasalissa
keskiviikkona 25.04.2001.**

Kuoromme esiintymisistä, lauluista ja johtajista päätämme erikseen.

Helsingissä 03.10.2000.

Hank Lamberg	Peter Langbein
Bob Harten	Bernie Lawrence
Jerry Jones	Jackie Hommi
Cliff Henderson	Wm. Williams
Mike Smith	Sam O'Neil
Bill White	Frank A.
Ray Brown	Ed. Dunn
R. Bush	Glen King
Ed. Ray	

Aluksi

Klubimme kunniajäsen, professori Eero Saarenheimo toteaa kirjansa ”Suomalaisuutta rakentamassa, Helsingin Suomalainen Klubi 1876 – 1976”saattopuheessa mm. seuraavaa:

”Arkiston vaalinta ei ollut Helsingin Suomalaisen Klubin vahvoja puolia. Muuttaessaan majaa monituisia kertoja historiansa aikana se on vapautunut paperikuormasta, kuten avaruusalus irrottautuu kantoraketista.”

Professori Saarenheimo joutui kokoamaan aineistonsa etupäässä vanhojen fennojen kirjeenvaihdosta, muistelmista ja merkinnöistä, sanomalehdistä ja kirjallisuudesta. Kunniajäsenemme vaikeuksista viisastuneina kuoromme hallitus päätti koota tietoa yksiin kansiin jäsenkunnan luettavaksi jo kuoron kymmenen ensimmäisen vuoden jälkeen. Näin tärkeät alkuvuodet säilyisivät tuoreina muistissamme. Vakaa mielipiteemme on ollut alusta alkaen, että jos kerran oma Klubimme kohta täyttää kunnioitettavat satakolmekymmentäviisi vuotta, ei kymmenen vuotta täyttävä kuorommeakaan tule kuolemaan ensimmäisten vuosikymmentensä aikana.

Klubimme on kulttuuriklubi. Kirjasen tekijät ovat vahvasti sitä mieltä, että kuorolla on kulttuuriklubin osana voimakas ja tarpeellinen osuutensa.

Kirjasen kirjoittajien ja toimittajien puolesta toivotan lukijalle mieluisia hetkiä kertomustemme parissa.

Kuoron hallituksen määräämänä vastaavana toimittajana

Jouko Liusvaara

Mielenrauhaa laulajille ja kuulijoille

Laulaminen pidentää ikää ja vähentää henkistä painetta. Kuorossa laulaminen on sosiaalista osallistumista ja saa harastajansa tuntemaan itsensä terveemmäksi, se kohentaa sekä laulajien kuntoa että mielentilaa. Tämän tärkeän havainnon on tehnyt Terveiden ja hyvinvoinnin laitos.

Kun Helsingin Suomalaisen Klubin kuoro täyttää 10 vuotta, voi siis päätellä, että kuoron jäsenillä on meitä muita parempi eliniän ennuste. Kuoron jäsenet ovat merkittävästi pidentäneet omaa elämänsä mahdollisimman myönteisellä tavalla.

Haluaisin kuitenkin uskoa, että kuoromme ei ole pidentänyt vain omaa elinikäänsä ja kuntoansa, vaan myötävaikuttanut myös meidän kuulijoiden elämänlaadun kohentumiseen. Tutkijat ovat todenneet, että kuorolaulu tarjoaa erilaisia vaikutuksia sydämelle ja aivoille. Se lisää elinvoimaa. Ainakin omalta osaltani mielialani nousee kohisten, kun kuuntelen kuoromme esityksiä.

Suomessa arvellaan olevan useita tuhansia kuoroja. Voi siis vain arvailla, millainen myönteinen vaikutus elinikään ja kansakunnan terveyteen heillä on. Eikä vain omaan mielialaan. Kun ajatellaan vain sitä, miten merkittävä vaikutus laulujuhlilla oli Viron identiteetin säilyttämiseen Neuvostoliiton miehityksen vuosien ajan, ymmärretään kuorolaulun merkitys myös kansallistunteen vahvistamisessa.

Muistan itsekin hyvin kuinka suurella mielihyvällä isäni muisteli elämänsä loppuun saakka osallistumisiansa Tallinnan laulujuhlille Turun Sulasolin, Laulumiesten ja myöhemmin sen veteraanikuoron, Urisevien Ukkojen jäsenenä. Nuo kokemukset olivat jotain sellaista, joista ulkopuolisen on vaikea saada selvää.

Suomalaisen Klubin kuoro on vuosikymmenen aikana ehtinyt hankkia ja saada mainetta korkeatasoisilla suorituksillaan, joista ehkä ainutlaatuisin oli vuonna 2004 kuoron esitys Balatonin järvellä, järvessä laulaen. Me klubilla voimme olla ylpeitä kuoron korkeatasoisista esityksistä, jotka on toki huomattu muuallakin ja siksi kuoro on saanut esiintymiskutsuja eri tilaisuuksiin. Aina kun kuoro esiintyy omista tilaisuuksissamme, tunnen tuon elinvoimaa antavan sydämen sykkeen vahvana. Samalla ylpeys siitä, että Suomalainen Klubi voi tarjota jäsenilleen jotain näin erinomaista, nousee esiin.

Onnittelen kuoroa ja erityisesti sen väsymätöntä harjoittajaa Henrik Lambergia näistä saavutuksista. Luotan siihen, että kuoro houkuttaa myös uusia jäseniä mukaansa. Vaikka sen jäsenet kuuluvatkin pitkäikäisimpiin klubiveljiimme, kuoro tarjoaa varmasti uusillekin jäsenille tilaisuuden kohentaa kuntoaan. Luotan siihen, että kuoromme seuraava suuri esiintymisen syksyn 2010 juhlakonsertin jälkeen tapahtuu klubimme 135-vuotisjuhliissa vuonna 2011. Onhan se luonteva tilaisuus osoittaa mihin 125-vuotisjuhlien merkeissä perustettu kuoromme on yltänyt.

Johannes Koroma

Kuoron puheenjohtajan tervehdys

■ Joskus tulee miettineeksi, mikä saa saman miesjoukon kokoontumaan viikosta toiseen kuoroharjoituksiin. Liekö siihen syynä se, että saa olla muuttaman tunnin poissa kotoa, jottei tiskikonetta tyhjentämään? Voi kai se jollain olla tämäkin syy, mutta uskon, ja varmuudella tiedän, että siihen on huomattavasti korkeatasoisempi syy. Nimittäin innostus - voisi sanoa intohimo, rakkaus - mieskuorolauluun! Tämä nimittäin pitää vaimotkin hyvällä tuulella, olen kuullut.

Uurastuksensa palkaksi laulaja saa nauttia yleisön iloisista katseista ja myötäilevistä nyökkäyksistä. Joskus voi nähdä jollakin silmäkulman kostuvan, kun laulu on koskettanut niin sanoillaan kuin sävelellään kuulijan sisintä olemusta.

Joukkomme omaa erinomaisen lauluvalmiuden niin koko kuorona kuin erikokoisina pienryhminä. Ohjelmisto on laaja ja monipuolinen sisältäen erikoisuuksia, kuten ooppera- ja lastenlauluja.

Jatkuva uuden oppiminen on mielekästä, kun on innostava ja mukaansa tempaava taiteellinen johtaja. Toki pientä purinaa välillä kuuluu, mutta se vain rikastuttaa toimintaa ja loppu-

jen lopuksi yhdistää joukon entuudestaan yhtenäisemmäksi ystäväpiiriksi. Mitä paremmin svengaa porukan sisällä, sitä paremmin svengaa lavalla.

Esitän tässä yhteydessä kiitokseni kaikille laulajille, niin entisille kuin nykyisille, taiteelliselle johdolle ja Helsingin Suomalaiselle Klubille. Näitä ilman tätä historiikkia ei olisi voitu kirjoittaa. Erityiskiitokseni osoitan Jouko Liusvaaralle, joka on toimittanut tämän meille merkittävän teoksen. Antakoon tämä meille intoa ja voimia tulevaisuudessa tähdätä aina vain korkeammalle tasolle mieskuorolaulun viestinviejinä.

Yleisömmme on meitä kannustava voimavara. Ilman yleisöä ei meitäkään tarvittaisi. Suurkiitos Teille. Toivon Teidän nauttivan Klubin kuoron esityksistä vastakin samoin kuin tästä pienestä palasta mieskuorohistoriaa.

Teitä tervehtien
Helsingin Suomalaisen
Klubin kuoro

Rainer Friberg

Perustajien avaukset Päätöksinä

■ ■ Syksyllä 1991 Helsingin Suomalainen Klubi vietti 115-vuotisjuhlaan vaatimat-
tomasti illallisen merkeissä
juhlapuheita pitäen. Keväällä
taloon tulleen ensimmäisenä
palkattuna toiminnanjohtajana
ihmettelin silloiselle puheen-
johtajalle Mikko Pohtolalle,
että mikä tämä tällainen yli sa-
tavuotias Klubi on, jolla ei ole
edes omaa lippua. Pohtola ja
seuraava puheenjohtaja Pentti
Somerto ymmärsivät armeija-
taustaisen toiminnanjohtajan
valituksen. Lipputoimikunta
perustettiin kunniapuheenjohtaja
A. A. Keinosen johdolla ja
klubilaisille julistettiin syksyllä
1994 kilpailu oman lipun suunnit-
telmiseksi. Ehdotuksen tuli
soveltua sellaisenaan tai vä-
häisin muutoksin myös uudeksi
pöytälipuksi sekä aiheeksi ex
libris kirjamerkille.

Monia ehdotuksia tulikin,
mutta ne eivät tyydyttäneet lip-
putoimikuntaa. Tekijät palkittiin
Klubin 100-vuotisjuhlamitalilla
ja lipun suunnittelutyö anneti-
tiin professori Kyösti Variksen
tehtäväksi. Hän suunnittelikin
vinhasti pyörivää vesiratasta
kuvaavan vesimyllyn siipirata-
taan sinisellä pohjalla. Toimi-
kunta ja johtokunta hyväksyivät
ehdotuksen ja niin sai Klubi
oman lipun, joka vihittiin juh-

lallisin menoin 120-vuotisjuh-
lien yhteydessä vuonna 1996.
Lippua säilytetään Helsinki-ka-
binetissa omassa telineessään
lasisen liukuoven takana ja se
tuodaan juhlasaliin aina klubi-
iltojen yhteydessä.

Koitti sitten vuosituhan-
nen vaihdos ja Klubi sai ostet-
tua koko Kansakoulukuja 3:n
kiinteistön itselleen. Tärkeä
125-vuotisjuhla teki tuloaan
ja Klubin johtokunta nimesi
juhlatoimikunnan suunnittele-
maan riittävän näyttävää juhlaa,
joka jäsenkunnan lisäksi olisi
suunnattu myös ympäröivään
yhteiskuntaan. Toimikunnan
ehdotuksesta seurasi, että
professori Jarmo Virmavirta
kirjoitti juhlaulkaisun ”Po-
jat Suomalaisella Klubilla” ja
professori Kyösti Varis suunnit-
teli lipun pohjalta rintamerkin,
joka kullattiin ja jaettiin 125:lle
ansioituneimmalle jäsenelle
iltajuhlan aikana. Juhlapäivä
aloitettiin seppeleiden laskulla
Klubille tärkeiden henkilöiden
J.V. Snellmanin, Kaarlo Berg-
bomin ja Antti Jalavan hau-
doille Hietaniemessä. Lounaan
jälkeen otettiin Klubilla vastaan
onnitteluja ja siirryttiin Yliopis-
ton juhlasaliin päiväjuhlaan ja
lopulta illalla Kalastajatorpalle
juhlaillalliselle.

Juhlatoimikunnan sihteerinä

tulin ehdottaneeksi päiväjuh-
laa suunniteltaessa Ylioppilas-
kunnan Laulajien tilaamista
laulamaan isänmaallisia lauluja.
Ehdotus hylättiin, koska kuo-
ro olisi tullut ”liian kalliiksi”
tehtyjen talokauppojen jälkeen.
Monessa kuorossa laulaneena
kieltävä kannanotto ei ollut
mieleinen. Toimikuntaan kuu-
lui myös uusi taiteilijajäsen,
Sibelius Akatemian laulutai-
teen lehtori Henrik Lamberg,
jonka tiesin johtaneen aiem-
min useita kuoroja. Kysyttyäni
Lambergilta olisiko hän halukas
johtamaan mahdollisesti perus-
tettavaa uutta kuoroa päätimme
myönteisen vastauksen kuul-
tuani perustaa klubille oman
kuoron, joka esiintyisi kustan-
nuksitta tulevana juhlapäivänä.

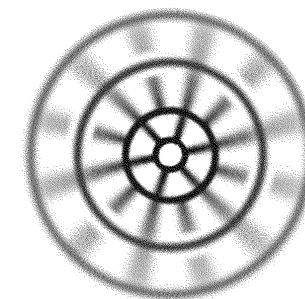
Klubilehteen no 3/ 2000
laitettiin kutsu jäsenille saapua
kuoron ensimmäiseen harjoi-
tukseen ja perustamistilaisuus-
teen 3.10.2000. Paikalle tuli
seitsemäntoista asian harrasta-
jaa ja ensimmäiset laulut laulettiin.
Laulut löytyivät helposti,
koska suurin osa perustajista
lauloi jo muissa kuoroissa.

Perustamiskokouksen ja
juhlaesiintymisen väliin löytyi
talven aikana seitsemän harjoi-
tuskertaa. Kuorolaisten jouk-
kokin kasvoi niin, että juhla-
päivänä 25.04.2001 Helsingin

Yliopiston juhlasalissa esiintyi
Henrik Lambergin johdolla
kolmenkymmenen kahden jäse-
nen muodostama kuoro laulaen
suurella menestyksellä Fredrik
Paciuksen ”Suomen laulun”
ja Jean Sibeliuksen ”Finlan-
dia-hymnin”. Illalla jatkettiin
laulamista Kalastajatorpalla
suomalaiskansallisessa henges-
sä. Jos oli kuoron ensimmäinen
esiintyminen miellyttävä yllätys
yleisölle oli se sitä myös itse
kuorolaisille. Yhdessä päätim-
me jatkaa lauluharjoituksia
tulevana syksynä.

Moni hyvä asia saa alkunsa
pienestäkin tapahtumasta. Näin
sai alkunsa myös Helsingin
Suomalaisen Klubin kuoro yh-
dessä juhlatoimikunnan ko-
kouksessa. Olemme nyt laula-
neet jo kymmenen vuoden ajan
kiitos taiteellisen johtajamme
Henrik Lambergin tarmokkaan
uurastuksen ja väsymättömän
työn uusien laulujen harjoitta-
misessa. Henrik on luonut myös
oman linjamme lauluvalinnoil-
laan. Meillä on omintakeinen
ohjelmamme, joka on kerännyt
muissa kuoroissa laulavia jou-
koittain mukaan. Annettakoon
puheenvuoro seuraavaksi itse
maestrolle

Jouko Liusvaara

MIESKUORO – KUOROMIES

■ ■ Kun Helsingin Suomalaisen Klubin kuoron syntysanat oli sanottu, siirryimme toimimaan. Näin syntyi historiaa, sillä 125-vuotisen, noin 2500 jäsenen miesklubin toimintaan ei ollut aikaisemmin kuulunut minkäänlaista musiikkiharrastusryhmää. Nyt on, ja alun noin 35 laulajan joukko on kasvanut kymmenessä vuodessa lähes kaksinkertaiseksi.

Kuoro, ja tässä tapauksessa mieskuoro on valtavan hieno ja monipuolinen soitin. Laulava mies on instrumentti, joka soi uhoavaa rajuutta ja sydämellisintä rakkautta ja kaikkea siltä väliltä.

Sen äänellinen väri- ja tunneskaala on runsas ja näkyy myöskin fyysisessä olemuksessa ja kasvojen ilmeissä.

Vanha sanonta orkesterin tasosta kuuluu: ”Orkesteri soittaa niin hyvin kuin sen heikoin soittaja soittaa.” Näin voidaan ajatella myöskin kuorosta. Laulajat valitaan kyllä koelaulun perusteella, mutta henkilökohdainen kehitys ei aina jatku vaatimustason mukana. Siitä huolimatta on tärkeätä kuitenkin antaa heikommallekin laulajalle mahdollisuus kehittyä. Se vaatii kärsivällisyyttä muilta ja laulajalta itseltänsä lujaa tahtoa ja tarmokkuutta oppia ja opetella

kunnolla tehtävänsä pysyäkseen toisten tasolla. Tällöin hyvä ja kurinalainen yksilösuoritus, vastuuntunto sekä sitoutuminen mahdollistavat oivalliset lähtökohdat tasokkaan harmonian ja kauniin soinnin saavuttamiselle. Kuoro ei tarvitse ”jarrumiestä.”

Kuoro on myöskin sosiaalinen yhteisö. Se on kuin suuri perhe, johon kuuluu erilaisia yksilöitä. Persoonallisuudet parhaimmillaan tuovat voimaa ja virkeyttä ja kehittävät yhteisön luovuutta. Kuoro on näin muutakin kuin vain joukko harjoituksissa käyviä miehiä. Konsertit, konserttimatkat, juhlat ja pienetkin esiintymiset ovat tietenkin tärkeitä ja seurausta ahkerasta ja päämäärätietoisesta harjoittelusta, mutta todellinen tavoite on ehkä sittenkin ”karonkka,” jossa ollaan yhdessä vapaalla. Karonkkaa edeltää tietenkin yksi välttämättömyys, konsertti. Tällöin on tehty se kulttuuriteko, jonka kautta ja takia on ansaittu karonkka. Silloin ruokailun lomassa soivat kaikki ne kokoonpanot joita ei ennen ollut olemassakaan. Sooloja, isänmaallisia, railakaita ryyppylauluja ja hempeitä serenadeja. Näin voisi sanoa, että mieskuoro on elämäntapa. Se on sopivasti veljeyttä, perhe-elämää ja itse laulajalle vapaut-

ta liidellä hetkeksi pois arjen rutiineista. Helsingin Suomalaisen Klubin kuoro on tavoittanut nuoresta iästään huolimatta nuor mieskuoromaailman viihdyttävät ja tasokkuutta vaativat arvotavat. Kuoron henki on ollut lauluveljeä kunnioittava, rohkeasti haasteisiin tarttuva ja tasokkuuteen pyrkivä.

Kuoron ohjelmistoa suunniteltaessa olen tarkoituksellisesti hakenut perinteisten mieskuorolaulujen rinnalle sellaista

laulumateriaalia, jota suurin osa laulajista ei ole ennen esittänyt. Pienen epäröinnin jälkeen kuoro hyväksyi konserttiohjelman, joka sisälsi ainoastaan operettia ja oopperakuorokohtauksia. Sen myötä vanhan oopperatalon, Aleksanterin teatterin lavalla, aidossa ympäristössä laulajat saivat elää pienen hetken mm. Verdin Don Carlosin munkkeina, Mozartin Taikahuilun orjina ja laulaa kunnioitetun Sarastron vieressä tuntien ympärillään

temppelin pyhyyden taikka Bizetin Carmenissa nuorina sotilaina ihailla kauniin Carmenin viehkeyttä. Kaikki esitykset täysille katsomoille alkukielellä muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta, yhdessä Kansallisoopperan solistien kanssa.

Toinen erikoisuus oli lastenlaulujen konsertti: Laulan, laulan lapsellein niinikään Aleksanterin teatterissa. Jälleen kuoro osoitti rohkeutensa

Klubin 125 vuotisjuhla Yliopiston juhlasalissa.

tarttua aiheeseen, jossa isät ja isoisät lauloivat Mörrimöykkyä, Rölliipeikkoa, Karhunpoika sairastaa, Pieni mies, Isä ja lapsi ja monta muuta perinteistä ja oman lapsuusaikansa laulua. Oman kimalteensa elämysten helminauhaan toi hetki jolloin konsertin aikana katsomosta kajahti kirkas pojan ääni: ”Kato äiti, pappa laulaa tuolla.”

Kiitos laulajaveljet, että olette kaikkeen suostuneet. Olette näin virvoittaneet osaa-misellanne ja rohkeudellanne myös minun sieluni syvimpiä tunteja. Töitä on tehty. Helpolla ette ole päässeet, ettekä tule pääsemään jatkossakaan, sillä uutta on luvassa juhlan jälkeen.

Juhlakonsertin ohjelman punainen lanka tekee monia mutkia, saattaapa vaihtaa väriäkin. Esitettävä materiaali on koottu 10-vuotisen taipaleemme konserttien ohjelmista, jolloin siirrymme aikajanan mukaan jyrkästikin tunnelmasta toiseen. Laulut ovat kuin kultahippuja kullanhuutojan vaskoolissa. Kun ne sulatetaan yhdeksi kiiltäväksi kimpaleeksi, syntyy kaunis kokonaisuus, 10 vuotta elettyä musiikkielämää, laulukulttuuria Helsingin Suomalaisella Klubilla.

Henrik Lamberg

Juhlayleisönä 25.04.2001 jäsenet, puoliset ja kutsuvieraat

Iltajuhlat Kalastajatorpalla

Kuoron alkutaival

■ ■ Kuoron johtaminen alussa oli yksinkertaista ja selvää. Lamberg taiteellisena johtajana määräsi laulut ja puheenjohtaja Liusvaara järjesti nuotit, toimi sihteerinä ja rahastonhoitajana sekä teki tarvittavat paikkavaraukset konsertteihin ja muihin esiintymisiin. Näin jäseniä ei vaivattu alussa hallinnollisilla tehtävillä. Vuosien saatossa sihteerin tehtävät siirtyivät Ari Mentulle, nuotiston hoitaminen Jyrki Porrakselle, rahastonhoitajan tehtävät Onni Topille ja puheenjohtajan tehtävät Rainer Fribergille.

Jo alusta alkaen kuorolla oli selvillä toiminnan tarkoitus ja tavoitteet. Juhlallisesti asiat todettiin seuraavasti: ”Helsingin Suomalaisen Klubin kuoron tarkoituksena on vaalia suomalaiskansallista kuoroperinnettä, olla mukana suomalaisen kulttuurin ylläpitämisessä ja tarjota jäsenilleen keskinäistä kanssakäymistä ja musiikillista nautintoa. Suurena tavoitteena on tarjota Klubin jäsenille perheineen kevät- ja joulukonsertteja sekä omalta osaltaan lisätä Klubin kulttuuritarjontaa”. Kuoro toimii Helsingin Suomalaisen Klubin sisällä sen omana kuorona samalla periaatteella kuin muutkin Klubin harrastajaryhmät.

Alussa kuoro harjoitteli kaksi kertaa kuukaudessa. Kuitenkin jo toisen toimintavuotensa syksystä harjoitukset muuttuivat jokaviikkoisiksi lauleirien täydentäessä osaamista aina ennen konserttia. Kuoro pyrki alusta alkaen laadullisesti korkealle tasolle ja yritti lisätä jäsentensä viihtyvyyttä järjestämällä konsertteja ja tekemällä kuoromatkoja myös ulkomaille.

Laulajamateriaali

Kuoron kirjavahvuus nousi parin ensimmäisen vuoden jälkeen jopa yli viidenkymmenen. Konserttilavalle asti heitä on riittänyt yleensä yli kolmenkymmenenviiden. Juhlakonserttiin osallistuneista kolmestakymmenestä kahdesta laulajasta kaksikymmentäkolme lauloi tai oli laulanut miehuusikäisenä jossain muussa kuorossa. Näin noin seitsemänkymmentä prosenttia osallistujista olivat kokeneita kuoromiehiä. Joulukossamme on laulajia mm. Ylioppilaskunnan Laulajista, Laulu-Miehistä, Kauppakorkeakoulun Ylioppilaskunnan laulajista, Akateemisesta mieskuoro Psaldosta, Espoon Mieslaulajista, Viipurin Lauluveikoista, Polyteknikkojen kuorosta, Kaaderilaulajista, Helsingin

Lauluveljistä ja Hämeenlinnan Mieskuorosta.

Näiden kokeneiden laulajien lisäksi kuorolla on ollut mahdollisuus saada Klubin laulavista taiteilijajäsenistä äänellisesti hyviä kuorolaisia. Tällaisia ovat olleet Suomen Kansallisopperan kuorossa laulavat tenorit Matti Pasanen ja Klaus Pennanen, jotka alkuaikojen jälkeen jäivät pois oopperan kuoron viedessä miesten ajan runsaalla ohjelmistollaan. Rivijäseninä ja/tai solistisissa tehtävissä taiteilijajäsenistä ovat olleet mukana mm. Eero Sinikannel, Raimo Luokomaa, Johann Tilli, Jyrki Anttila, Arto Seppänen, Tapani Iivari, Vesa Nuotio, Ismo Sajakorpi ja Ari Talkamo. Tällä hetkellä taiteilijajäsenistä laulavat kuorossamme säännöllisesti lähes kaikissa Helsingin kuoroissa tenorivahvistuksena esiintynyt Timo Karvinen ja Bellman kvartetin kantavat voimat Aatu Leinonen ja Olli Lindgren.

Klubin soitintaiteilijoilta kuoro on saanut säestystä pianolla Kristian Attilalta, Pentti Kotirannalta ja Antti Hyväriseltä.

Kyselylomakkeen kurtta kuoroon

Alkuvuosina jokainen kuoroon hyväksytty joutui täyttämään kyselylomakkeen, jolla pyrittiin selvittämään hakijan halukkuus harjoitteluun, johtotehtäviin ja esiintymisiin. Kyselylomakkeessa olivat mm. seuraavat kysymykset:

1. Mitä haluat ja odotat kuorolta
2. Oletko halukas kuoron johtotehtäviin
3. Kantasi kuoron esiintymisiin. Elääkö kuoro vain itselleen vai oletko mukana järjestettävissä konserteissa.
4. Kantasi mahdollisiin ulkomaanmatkoihin ja esiintymisiin siellä
5. Sitoudutko antamaan aikaasi riittävästi harjoitteluun
6. Opiskeletko laulettavat laulut ulkoa vai tarvitsetko nuottikansion
7. Missä kuoroissa olet laulanut aikaisemmin.

Kuoroon pääseminen on siis otettu vakavasti. Taiteellinen johtaja on laulattanut pyrkijät

äänivastaavien kuullen. Aivan alussa ei testilauluja tosin vaadittu. Tärkeätä oli saada kuoro kokoon 125-vuotisjuhliin. Jos joku sitten myöhemmin on lauleskellut muiden pitäessä taukoa tai omia sävellyksiään, on hän hiljaksen siirtynyt kuuntelijoiden joukkoon.

Vastaukset kyselyssä esitettyihin kysymyksiin olivat myönteisiä. Siksi kuoro harjoittelee innokkaasti kerran viikossa ja Lamberg pitää huolta siitä, että uusia lauluja tulee jatkuvasti ohjelmistoon. Klubin tilaisuuksissa esiinnyttäin hyvinkin usein. Ohjelmistoon kuuluvat ulkomaanmatkojen lisäksi jokavuotiset kevät- ja joulukonsertit. Ainoana negatiivisena kokemuksena voitaneen todeta, että yrityksistä huolimatta kuoro laulaa useimmat laulunsa nuoteista eikä hymykään yleensä loista laulajien kasvoilla konserteissa. Tässä suhteessa jatkossa on paljon parannettavaa.

Harjoittelupaikat
Ensimmäiset harjoitukset pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa. Vuosituhannen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto. Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi. Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria. Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista. Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta. Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat
Ensimmäiset harjoitukset pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa. Vuosituhannen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Näin Klubi pystyi antamaan musiikkimiesten käyttöön tärkeät harjoittelutilat.

Tällä hetkellä harjoittelutilaksi on saatu saunatilojen vierestä aikoinaan Telia-Soneralle rakennettu laite-tila ylemmästä kellarista.

Tilassa on välikatto riisuttu betoniin saakka ja ilmastointi järjestetty muusta kellaritilojen ilmastoinnista eriyttävänä entisen keskuslämmitykseen käytetyn savupiipun kautta.

Ilma on näin raikkaampaa, kuin muissa kellaritiloissa ja akustiikka hyvä.

Harjoittelupaikat

Ensimmäiset harjoitukset

pidettiin Klubin tiloissa Helsinki-kabinetissa tai muun toiminnan niin salliessa juhlasalissa.

Vuosituhanen vaihtuessa ja Kansakoulukuja 3:n kiinteistön tullessa Klubin omistukseen kokonaisuudessaan yläkellaris-

ta löytyi erillinen saunaosasto.

Kun sille ei löytynyt asiallista vuokralaista se jäi Klubin omaan käyttöön ja oli juuri sopiva kuoron harjoittelutilaksi.

Samaan tilaan tulivat myöhemmin lisäksi Klubin Puhallinorkesteri ja pari pienempää tanssi-orkesteria.

Kuoron hallinto ja organisaatio vuonna 2010

■ ■ Aiemmin on todettu, ettei kuoro muodosta omaa yhdistystä, vaan on yksi monista ohjelmarikkaan Klubimme harastuspiireistä. Klubin tapaan myös kuorolla on kaksi tärkeää kokousta. Maaliskuussa hyväksytään edellisen vuoden tilit ja annetaan vastuuvapaus puheenjohtajalle ja hallituksessa toimineille. Syksyllä ennen Klubin vuosikokousta pidetään kuoron syyskokous, jossa valitaan puheenjohtaja, taiteellinen johtaja ja muut hallituksen jäsenet aina vuodeksi kerrallaan seuraavan tammikuun alusta.

Neljän ensimmäisen vuoden jälkeen puheenjohtaja Jouko Liusvaara halusi antaa vetovastuun seuraavalle ja jäi hallitukseen hoitamaan isännän eli kuoromestarin tehtäviä. Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin vuoden 2005 alusta juuri puheenjohtajuutensa Suomen Laulajien ja Soittajien Liitossa (SULASOL) päättänyt kuoromme toinen tenori Rainer Friberg.

Juhlavuonna 2010 hallinto ja organisaatio on seuraavanlainen:

Hallitus

puheenjohtaja **Rainer Friberg**

laulunjohtaja/taiteellinen johtaja

Henrik Lamberg
sihteeri/OK-opintosihteeri

Ari V. Mentu
taloudenhoitaja

Onni J. Topi
kuoromestari
Simo Rajakallio
tiedottaja

Aarno Suorsa
jäsen

Jouko Liusvaara
Varajohtaja

Aatu Leinonen
Nuotistonhoitaja

Jyrki Porras
Äänenvälvojat
I tenori

Pentti Toivola
II tenori

Aatu Leinonen
I basso

Weijo Pitkänen
II basso

Reijo Hardén
Musiikkilautakunta
puheenjohtaja
Henrik Lamberg
jäsen (I tenori)

Jyrki Malmio
jäsen (II tenori)
Aatu Leinonen
jäsen (I basso)
Weijo Pitkänen
jäsen (II basso)
Olli Lindgren

Äänenvälvojat pitivät huolta siitä, että oman äänen laulajat ilmestyivät paikalle ja musiikkilautakunta kuuntelee ja tekee päätökset uusien laulajien valinnoista.

Laulunjohtajan sijaisena kevätkaudella 2010 Henrik Lambergin oltua muissa tehtävissään kolmen ensimmäisen kuukauden ajan kuoroa harjoitutti Ilkka Korpi. Hän johti kuoroa myös kahdessa esiintymisessä Talvisodan päättämisen 70-vuotisjuhlien aikana Vanhassa Kirkossa ja Temppelaukion kirkossa 13.03.2010.

Ilkka Korpi harjoitutti kuoroa kolmen kuukauden ajan keväällä 2010.

Kuoron puheenjohtajan tilitystä

Liityin Suomalaiseen Klubiin sen kuoron kautta elokuussa v. 2003. Heti alusta alkaen ryhtyi edellinen kuoron puheenjohtaja Jouko Liusvaara värväämään minusta kuoron uutta puheenjohtajaa. Toimin tuolloin vielä SULASOL:in puheenjohtajana. Sulasolin kuusi vuotta kestäneen puheenjohtajakauteni päätyttyä marraskuussa 2004 minulla oli mahdollisuus astua Klubin kuoron puheenjohtajan vaativaan tehtävään vuoden 2005 alusta.

Toimittuani vuosia erilaisissa kuoroyhteisöissä niiden johtotehtävissä olin tottunut siihen, että yhteisöllä on jonkinlaiset säännöt/toimintaohjeet, jotka toimivat ohje-
nuorana yhteisön toiminnalle. Klubin kuorolta ne puuttuivat. Aloin siis ensi töikseni puuhata kuorolle toimintaohjetta. Hallituksen hyväksymä ensimmäinen versio sai kuoron keskuudessa ristiriitaisia ajatuksia. Onneksi kuitenkin suurin osa jäsenistöstä oli toimintaohjeen kannalla. Ohjetta ruodittiin siihen muotoon, että se hyväksyttiin kuoron syyskokouksessa 2005. Näin kuoro järjestäytyi

toiminnaltaan yhdistysmuotoiseksi.

Kuoro liittyi Sulasoliin ja sen kautta Suomen Mieskuoroliittoon ja Sulasolin Helsingin piiriin. Mainitut yhteisöt tarjoavat jäsenilleen taustatukea ja erilaisia palveluja, mm. nuotteja, koulutusta ja asiantuntijapua. Kuorolle avautuu myös mahdollisuus osallistua em. yhteisöjen järjestämiin eri tapahtumiin ja laulujuhliin ja näin sitoa uusia yhdyssiteitä muiden kuorojen kanssa.

Työtahdin myötä kasvoi innostus kuorolauluun: ”ruokahalu kasvaa syödessä”. Kasvoi myös halu näyttää toiminnan tuloksia enemmän ulospäin muistaen kuitenkin koko ajan, että olemme Klubin kuoro ja siten Klubi ja sen järjestämät tilaisuudet ovat etusijalla.

Esittämäni musiikkilautakunnan työskentelymalli kaatui jo alkumetreillä. Päädyttiin toimintatapaan, jossa taiteellinen johtaja esittää hallitukselle ja sitten kuorolaisille valitsemaan uutta ohjelmistoa käyttöön otettavaksi. Samoin esitetään konserttiohjelmistot. Käytännössä tämä malli on osoittautunut toimivaksi, ainakin nyky-

sen taiteellisen johtajan kyseessä ollen. Musiikkilautakunnan tärkein tehtävä on osallistua uuden laulajan testaustilaisuuteen ja opastaa tätä omassa ääniryhmässään.

”Rumat ne vaatteilla koreilee”, sanotaan, mutta varmaa on, että yhtenäinen ulkoasu luo tyylikkään ilmeen, jossa katsojankin silmäläpää. Kuoro hankki esiintymisasukseen vaalean smokkitakin sinisine lisukeineen (vyö ja solmuke) ja kun lähes jokaisella laulajalla oli jo entuudestaan musta smokki, hyödynnettiin siitä housut. Varsin tyylikäs yhdistelmäsu, josta olemme saaneet ylistäviä lausuntoja. Juhla-asuna on käytössä tumma puku ja Klubin oma solmio. 10-vuotisjuhliin hankittiin frakit. Toki sekin jo löytyi monen laulajan vaatekaapista.

Raaka totuus on kuitenkin se, että pelkällä hienolla asulla ei vielä välttämättä lauleta kyllin hyvin.

Viikoittaiset harjoitukset eivät aina riittäneet. Pari kolme laululeiriä laulukaudessa vakiinnutti paikkansa. Pariin otteeseen olemme leireilleet viikonlopun ajan kotikontujen ulkopuolella. Näillä leireillä jäi

aikaa myös sosiaaliselle yhdessäololle. Koettiin, että yhteishenki kasvaa, kun saamme laulun lisäksi tutustua toisiimme ja siinä sivussa hieman ”parantaa maailmaa”.

Laulut monipuolistuivat. Perin innovatiivinen ja innostava taiteellinen johtajamme ”Henkka” Lamberg toi uutta vaativaa materiaalia kuorolle, kun päätettiin hänen ehdotuksesta pitää oopperakonsertti. Nuotteja oli viidellä, kuudella kielellä. Laulajan kielen oli taittava mm. ranskaan, italiaan ja latinaan, kun ohjelmistossa oli eri oopperoiden mieskuoro-osuuksia. Näin tuli kuvioon myös ulkopuolisia solisteja Suomen Kansallisoopperasta. Tästä konsertista tuli sellainen suosio, etteivät kaikki tulijat mahtuneet Ritarihuoneelle. Tämä innosti ja antoi silminnähtävän uutta puhtia laulajille, ja niinpä konsertti päätettiin uusia seuraavana syksynä autenttisessa tilassa: Aleksanterin teatterissa. Konsertti esitettiin vielä kolmannenkin kerran, jotta kaikki halukkaat saivat sen kuulla ja nähdä.

Uutta mieskuorolaulu-uraa teimme myös Lastenkonsertilla, jossa niin vanhat kuin uudem-

matkin lastenlaulut saivat uuden soinnin mieskuorosovituksina. Konserttipaikkana oli jälleen Aleksanterin teatteri, joka oli jo itsessään lapsia kiinnostava ympäristö. Konsertissa kunioitettiin myös äitejä; olihan äitienpäivä aivan lähellä.

Laulajan rentoutta ja vauputta niin harjoituksissa kuin konserteissa lisättiin hankkimalla jokaiselle laulajalle nuottiteline. Tämän käyttö antoi aikuisille miehille mahdollisuuden osallistua ”Hämä-hämä-häkki” –yhteislauluun ja –leikkiin lasten ja lastenlasten kanssa lastenkonsertissa.

Klubissa vakiintuivat esiintymistilaisuuksiksi itsenäisyyspäivän iltajuhla, pikkujoulut tiernapoikineen, veteraanipäivän juhla, uusien jäsenten ilta, ym. Klubin järjestämät kulttuuripitoiset tilaisuudet.

Taiteellisen johtajamme Henrik Lambergin ryhdyttyä keväällä 2010 projektiluonteiseksi näyttelijäksi, oli kuoron saatava siksi ajaksi sijaisjohtaja. Tällainen löytyikin sisäpiirin vinkkien avulla. Ilkka Korpi, jolla on vahva laulajan kokemus ja Mieskuoroliiton laulaja- ja pienryhmän kouluttajatausta astui kuoron eteen ja veti kuoroa runsaan kolmen kk:n

ajan. Korpi keskittyi 10-vuotisjuhlakonsertin laulujen perustyöhön. Hän myös johti kuoroa menestyksekkäästi Muistotilaisuus 70-vuotta talvisodan päättymisestä -konsertissa Vanhassa kirkossa ja 105 päivää, 70 vuotta Talvisodan päättymisestä –konsertissa Tempeliaukion kirkossa.

Kuorosta oli melkein pä huomaamatta muodostunut Klubille tärkeä kulttuuritoiminto ja uskallan väittää sen olevan toiminnan luonteensa takia kurinalaisin kaikista Klubin eri kulttuuri- ja harrastemuodoista. Voinkin kiitollisena todeta, että Klubi antaa kuorolle tinkimättömän arvostuksensa ja monipuolisen tukensa.

Kuoro toimii hallinnollisesti Klubin kulttuuritoimikunnan yhtenä kulttuurituottajana ja –toimijana.

Kuoro on kymmenen toimintavuotensa aikana kasvanut yli 50-päiseksi rehdiksi laulajajoukoksi, joka omaa korkean motivaatiotason harrastuksestaan.

”Raskas työ vaatii raskaat hovit.” Näitä huveja kuorolaisilla ovat yhteiset daamikaronkat konsertin jälkeen. ”On pakko pitää konsertti, jotta voidaan järjestää karonkka”, onkin

yleinen lentävä lause kuorolaisien piirissä.

Myös yhdessä tehdyt ulkomaanmatkat tutustuttavat mukavalla tavalla kuorolaisia vaimoineen yhä tiiviimmäksi joukoksi. Toki matkoillakin aina töitä tehdään: harjoitellaan ja konsertoidaan. Oman kauteni aikana kuoro on vierailut Portugalissa Cascaissa, Estorilissa ja Lissabonissa keväällä 2006 (Portugalin huhtikuu) ja Puolan Krakovassa alkukesästä 2008. 10-vuotisjuhlien jälkeen suunnitamme kohti Tsekinmaan Praha alkukesästä 2011, mutta se onkin jo kokonaan toinen juttu.

Lamberg opettaa äänen käytön saloja.

Konsertit kotimaassa

■ Mikään kuoro ei elä vain harjoittelemalla ja laulamalla itselleen. Jokainen itseään kunioittava kuoro haluaa esiintyä myös ulkopuoliselle yleisölle ja vertailla taitojaan ympäristön muiden kuorojen kanssa. Tämä mielessään kuoromme on pitänyt talvikauden harjoittelun jälkeen vuosittaisen kevät-konserttinsa jossain Helsingin alueen konserttitilassa.

Kevätkonserttipaikat

Ensimmäiseksi konserttipaikkasi valittiin Helsingin kaupungin kulttuuriasiain keskuksen **Valkoinen sali** Aleksanterinkatu 16-18:ssa. Valintaan vaikutti osaltaan Klubin kulttuuritoimikunnan puheenjohtaja Yrjö Larmola, joka oli virkansa puolesta myös Helsingin kaupungin

kulttuurijohtaja. Saliin mahtui 280 kuulijaa ja se oli lähes täynnä konsertissa 18.5.2002.

Konsertti Valkoisessa salissa keväällä 2002

Valkoisen salin akustiikka ei oikein tyydyttänyt kuoroa. Tarkkakorvaiset arvostelijat väittivät, että joissain lauluissa kuoron ääni jäi paljolti juhlasalin verhoihin. Oli siis kokeiltava jatkossa uutta paikkaa.

Valkoisen salin jälkeen seuraava kevätkonsertti päätettiin pitää äitienpäivänä 11.5.2003 **Ritarihuoneella**. Ritariston ja Aatelin omistama kiinteistö Ritarikatu 1:ssä rakennettiin vuonna 1862 omistajiensa kokoontumistilaksi. Se toimi myös kaikkien säätyjen yhteisenä kokoustilana vuoden 1863

valtiopäivistä alkaen kunnes papit, porvarit ja talonpojat saivat Säätytalonsa vuonna 1891. Vaikka myöhemmin perustettavan Klubimme (1876) jäsenistä joku harva kuuluiikin aatelsäätyyn, oli tämä paikka tietysti ruotsinmielisten koti. Näin oli silloin – nyt kuoromme arvostaa Ritarihuoneen tilat korkealle hyvän akustiikan ja suhteellisen tilavan salin (464 m²) ansiosta.

Konserttiin valmistaututtiin huolella. Jo sisääntuloaulan portaikossa tulijoita tervehti juuri perustettu Klubin puhallinorkesteri soitollaan. Saliin tultaessa jokainen äiti kukitettiin ruusulla ja puolijajalla sotilaskotisaret myivät kahvia ja munkkeja yleisölle. Myös vieraileva neljän teinitytön kvartetti, lauluyhtye Valgea

Konsertti Valkoisessa salissa keväällä 2002.

Konsertti Ritarihuoneella keväällä 2003.

esitti äideille kauniita lauluja. Konsertti olikin suuri menestys, vaikkei sali ollutkaan aivan täynnä. Emme olleet huomanneet sitä tosiasiaa, että äitienpäivänä äidit mieluiten juhlivat perillistensä kanssa kotiloissa tai tutuissa ravitsemustiloissa.

Konserttitilaan ihastuneena kuoro onkin laulanut kevätkonserttinsa useasti Ritarihuoneella, mutta on siirtänyt ajankohdan toukokuun kolmanteen toista – Kukan päivään. Kuoro tulee jatkossakin käyttämään Ritarihuonetta konserttipaikkanaan. Onhan siellä laulua kuunnellussa yleisöllä mahdollisuus vaikka tarkistaa kenen tuolilla istuu ja mistä löytyy tuolin omistajan vaakuna. Seinillä ovat nimittäin nähtävillä kaikki suomalaisten kreivi-, vapaaherra- ja aatelisukujen vaakunat.

Kukan päivänä 2006 kokeiltiin taas uutta konserttipaikkaa. Kuoro oli hankkinut itselleen

valkoiset smokkitakit sinisine yöineen, solmukkeineen ja rintataskuliinoineen tuleva Portugalin matka mielessään. Siniseen ja valkoiseen sonnustautunut kuoro päätti pitää konserttinsa **Finlandia-talon kamarimusiikkisalissa**. Sali

on nähtävästi suunniteltu erikokoisille soitinyhtyeille, sillä taiteellinen johtajamme Henrik Lamberg hyväksyi kuoron soinnin vasta järjestettyään laulajat hieman harvempaan muodostelmaan.

Vuoden 2007 kevätkonsertti

Ritarihuoneella.

pidettiin taas tutussa Ritarihuoneen juhlasalissa.

Laulettu oopperoiden kuoro-kohtaukset saavuttivat siinä määrin suosiota, että konsertti täytyi uusina – tällä kertaa taas uusissa tiloissa – **Aleksanterin teatterissa**, jota Suomen Kansallisooppera käytti esitystilanaan aina vuoteen 1993 saakka. Alun perin talo rakennettiin 1879 ja nimettiin Aleksanteri II:n mukaan. Suomen valtion omaisuudeksi teatteri tuli ”sotasaaliina” vuonna 1919.

Tämän teatterin tiloissa kuoro piti vuonna 2008 kevät-konsertin, joka oli suunnattu klubilaisten lapsille ja lastenlapsille. Konsertin teemana oli ”Laulan, laulan lapselleni”. Ohjelmistossa oli kevatlaulujen lisäksi lauluja äideille ja perheen pienemmille. Tutuiksi tulivat yleisölle mm. laulut Pieni mies, Isä ja lapsi, Leikkilaulu, Rölly ja Mörrimöykky.

Juhlavuonna 2010 kevät-konsertti pidettiin taas Ritarihuoneella, mutta 10-vuotisjuhlakonsertti **Helsingin Konservatorion salissa perjantaina 12 päivänä marraskuuta** Ruoholahdentori 6:ssa. Yleisölle varattuja istumapaikkoja on peräti 515 ja salin akustiikan on sanottu olevan Helsingin seudun parhaita.

Kirkkokonsertit

■ ■ Monilla kuoroilla on tapana pitää useita joulukonsertteja joulun alla, jopa useita saman päivän aikana. Tällä tavoin kuorot saavat kerättyä suuren osan vuotuisista tuloistaan. Helsingin Suomalaisen Klubin kuoro ei ole lähtenyt tälle linjalle. Meidän tarkoituksenamme on ollut pitää joulukonsertti omalle jäsenkunnallemme perheineen. Tällaisessa tilaisuudessa on ollut myös seurakunta mukana tuomassa oman tervehdyksensä. Omaksi kirkoksemme olemme valinneet läheisen Vanhan Kirkon.

Vanhassa Kirkossa seurakunnan tervehdyksen on tuonut seurakunnan aluekappalainen Seppo Kosonen. Vuonna 2002 emme vielä uskaltaneet varata kirkkoa konserttillemme, vaan lauloimme Klubin joulujuhlassa klubitiloissa. Vuodesta 2003 olemme sitten joka vuosi pitäneet joulukonsertin. Joinakin vuosina on pidetty joulukonsertin ”kenraaliharjoitus” jossain Helsingin alueella tai lähikunnan kirkossa. Näin on tapahtunut eri vuosina Pakilan kirkossa, Orimattilan kirkossa sekä Nurmijärven, Lohjan, Karjalohjan ja Klaukkalan kirkkoissa.

Joulukonsertit Vanhassa Kirkossa alkavat yleensä urkuparvelta ja siirtyvät sitten alttarin eteen.

Osaallistumiset klubitapahtumiin

■ ■ Kuoron tärkein esiintymispaikka on tietysti oma Klubi. Siellä kuoro on tottunut laulamaan tammikuussa kutsuvierasillassa, helmi- ja syyskuussa uusien jäsenten tervetuliaisilloissa, huhtikuussa veteraani-illassa, marraskuussa vuosikokouksessa sekä joulukuussa itsenäisyyspäivän tapahtumissa ja Klubin omassa joulujuhlissa. Erikoisen maininnan ansaitsee kuoron jäsenistä valittu ”Tiernapojat”-ryhmä, joka on ollut joulujuhlan tärkeä osa. Näiden tapahtumien lisäksi moni pyöreitä vuosia täyttänyt klubilainen on saanut nauttia vieraineen kuoron esityksistä.

Kuoron ”Tiernapojat” ovat esiintyneet joka vuosi Klubin omassa pikkujoulujuhlissa kerran jopa varsinaisessa joulukonsertissa Vanhassa Kirkossa. Kokoonpanoja on ollut ainakin kaksi. Näissä kuningas Herodeksena on aina laulanut Antero Siljola ja knihtinä Aarno Suorsa. Mänkkinä ovat olleet Timo Karvinen ja Timo Tervonen ja murjaanien kuninkaana Simo Rajakallio ja Hannu Kainulainen.

Esiintymiset muualla

■ ■ Vuosien kuluessa laulullinen tasomme on ollut nousevaa. Se on tarkoittanut jatkuvia kutsuja eri tilaisuuksiin Klubin ulkopuolella. Näin olemme esiintyneet mm. vuonna 2005 alkuaikojemme solistin Eero Sinikanteleen 70-vuotisjuhlakonsertissa Savoy teatterissa, vuonna 2006 ”Sydänkonsertissa” Temppeliaukion kirkossa, vuonna 2008 ”Kirkko soikoon”

konsertissa Roihuvuoren kirkossa, vuonna 2009 Talvisodan alkamisen muistotilaisuudessa Yliopiston juhlasalissa ja kuluvana vuonna 2010 Talvisodan päättymisen muistokonserteissa Vanhassa Kirkossa ja Temppeliaukion kirkossa, jonne kuoro tilattiin tänä keväänä vakituiseksi esiintyjäksi tulevien vuosien itsenäisyyspäivän juhlallisuuksiin. Jatkossa kuoron tullessa tunnetummaksi Helsingin alueella esiintymisetkin todennäköisesti vain lisääntyvät.

Kuoro esiintyi Talvisodan päättymisen 70 vuotisjuhlissa sekä Vanhassa Kirkossa että Temppeliaukion kirkossa. Kuoroa johti Ilkka Korpi. Orkesterina oli Temppeliaukion kirkossa Helsingin Varuskunnan Soittokunta.

Karonkat

■ ■ Karonkka on akateemississa piireissä väitösprosessin päätösjuhla, jonka väittelijä järjestää kiitokseksi vastaväittelijälle eli opponentille, väitöstilaisuuden puheenjohtajalle eli kustokselle ja muille väitöstyöhön vaikuttaneille. Tällaista karonkka-perinnettä noudattavat Suomessa myös kuorot konserttiansa jälkeen omine ohjelmaperinteineen. Karonkan asema ja tärkeys on monissa kuoroissa ymmärretty jopa niin, että on haluttu pitää konsertti, jotta päästäisiin pitämään myös siihen kuuluva karonkka.

”Viulutkin” maksaa kuorolainen niin omalta osaltaan kuin kutsuvieraittenkin osalta. Kuoron karonkassa voidaan väittelijänä pitää itse kuoroa. Sen esitystä on juuri kuunneltu ja tehtävät sopivat hyvin valitulle kuoron isännälle. Hän juontaa juhlaillan ja jakaa tarvittavat puheenvuorot ja antaa ohjeet halukkaille esiintyjille. Hyvänä tapana on, että kuoroa ja sen taiteellista johtajaa kiitellään ja kannustetaan jo pelkästään seuraavaa konserttia ja jatkuvuutta yleensä ajatellen. Kuorolaiset taas valmistautuvat reippaasti ryypylaulujen laulamiseen ja herkkien serenadien esittämi-

seen ladyille. Vierailevilla solisteillakin on aina ollut mahdollisuus tuoda oma musiikillinen panoksensa illan ohjelmaan.

Oman kuoromme karonkat on aina pidetty kevätkonsertin jälkeen. Mieleen ovat erikoisesti jääneet menneiltä vuosilta bassojen viisuus tietokilpailuissa ja tenoreitten voittamattomuus jonoaarioitten esittämisessä naisväelle. Aina on karonkasta jäänyt osallistujalleen hyvä mieli. Onhan siinä päästy juhlimaan hyvien ystävien kanssa työntäyteisen laulukauden päättymistä.

Tenorit laulavat rouville ..o sole mio..

Konserttimatkat ulkomaille

■ ■ Kuoron menestyksessä on monia tekijöitä, joiden on sovittava pieninä palasina yhteen kokonaisuuteen. Kuorolaisilla on oltava yhteinen tahto kehittyä laadullisesti ja sitä kautta olla jopa ylpeä itsestään ja tuloksestaan. Menestyminen vaatii vankkaa yhteishenkeä, laulujen hyvää osaamista ja yhteenkuuluvaisuuden tunnetta. Tällainen kuorohenki syntyy esimerkiksi yhteisillä kuoromatkoilla ulkomailla, joissa ollaan poissa tutuista ympyröistä ja kaikenlainen odottamaton on mahdollista.

Matka Viroon

■ ■ Kuoron ensimmäinen esiintyminen ulkomailla tapahtui lauantaina 17. toukokuuta 2003 Tarton Yliopistossa. Oli alun perin itsestään selvää, että matka suuntautui ensimmäiseksi laulavan veljeskansan luo Viroon. Matkalle lähti 33 kuorolaista ja 48 tukijaa. Meillä oli näin mukana konserttiyleisöäkin omasta takaa.

Matka Helsingistä sujui mutkattomasti Tallinkin Autoexpress-katamaraanilla Tallinaan, sieltä Vihdin Liikenteen linja-autolla Tarttoon ja siellä hotelli Reheen. Illalla oli sitten konsertti Tarton Yliopiston (Tartu Ülikool) juhlasalissa.

Konsertti Tarton Yliopiston juhlasalissa.

Tutustumassa Suomi-taloon. Tässä salissa allekirjoitettiin Suomen ja Neuvosto-Venäjän välinen rauhansopimus vuonna 1920.

Yliopiston perustamisasiakirjan allekirjoitti jo vuonna 1632 kuningas Kustaa II Aadolf ja sen päärakennuskin on jo parinsadan vuoden ikäinen. Kauniissa juhlasalissa oli mainio akustiikka ja hyvä laulaa. Yleisö tosin jäi valtavasta rankkasateesta johtuen vaatimattomaksi.

Lauluesityksen lisäksi mieleen jäi majoittuminen kaupungin Rehee-hotellissa iltaohjelmiseen. Sali oli lähes kokonaan kuoron käytössä ja ensimmäistä karonkkaa ulkomailla päästiin viettämään. Kuorolaisilla oli rouvineen mahdollisuus tutustua toisiinsa ja yhdessä suunnitella tulevia ulkomaan matkoja.

Paluu seuraavana päivänä tapahtui Tarton historiallisen Suomi-talon kautta. Tässä Soome-tuvassa allekirjoitettiin vuonna 1920 neljän kuukauden neuvottelujen jälkeen rauhansopimus Suomen ja Neuvosto-Venäjän kesken. Ilmassa oli runsaasti historian havinaa ja se kirjoitti kuoron laulamaan muutaman isänmaallisen laulun- ja tietysti Finlandian.

Matka Unkariin

■ ■ Taiteellisella johtajallemme Henrik Lambergilla oli musikaalisia kontakteja Unkariin. Kun sitten Klubista löytyi jäsen Jaakko ”Jaska” Salonoja, jolla oli oma viinitilakin lähellä Balatonjärveä ja yhteydet suomalaissyntyiseen, Unkarissa avioituneeseen matkojen johtaja Tuula Kovacsiiin, syntyi kuoron ja Salonon kesken sopimus matkasta Budapestiin ja Balatonille. Matka toteutui suunnitellulla tavalla Klubin kevätkauden jälkeen 3.-10.6.2004.

Kuoromme toinen tenori Aatu Leinonen kirjoitti matkasta kertomuksen Klubilehteen 3/04 otsikolla ”Suomalais-Unkarilainen Rapsodia”. Liittäkäämme hänen värikäs kertomuksensa tähän kirjaseen.

1. Taas leivoset ilmoissa...

Torstaina 3.6. aamulla anivarhain lennähdetään Air Finlandin siivin Budapestin Ferihegyn lentokentälle, jossa Tuula busseineen on odottamassa. Sataa, mutta se ei pahemmin haittaa, kun körötellään aina yhtä luotettavan kuoppaista Ullöi-katua pitkin kaupunkiin. Suoritetaan lyhyt yleistutustuminen asema-kaavaan, perehdytään suuren

kauppahallin yltäkyläiseen tarjontaan ja päädytään makoisalle papukeittolounaalle Thököly-ravintolaan. Pälinka, viini ja ruoka todetaan laadukkaiksi.

Suurin osa matkalaisista majoittuu arvokkaassa diplomaattikaupunginosassa sijaitsevaan Radio-Inn hotelliin, Unkarin radion entiseen vierastaloon, jonka tilavat yksiöt ja kaksiot kodikkaasti narisevine lattioineen ottavat suojiinsa jo hieman äänekkäämmäksi virittäytyneen vierasjoukon. Osa kuorosta joutuu majoittumaan muutaman sadan metrin päässä sijaitsevaan Délibáb-hotelliin.

2. Oi katso Suomi...

Perjantaina 4.6., puolustusvoimain lippujuhlapäivänä, pidetään aamiaisen jälkeen Henrik ”Henkka” Lambergin johdolla lämmittelyajo Radio Innin aamiaishuoneessa. Pian otetaan tuntumaa Linnavuoreen Matias-kirkkoineen ja Budan linnoineen ja nousetaan ylös Gellért-vuorelle nauttimaan maisemista ja ansaituista oluista. Sitten onkin kohteena Gellértin kupeessa oleva Suomen suurlähetystö, jossa klo 12.00 osallistutaan suurlähettiläs Pekka Kujasalon ja sotilasattasea Juha Wihersaaren isännöimälle lippujuhlapäivän vastaanotolle.

Budapest ja Tonava Gellert-vuorelta katsottuna

Isänmaallisia lauluja Unkarin Suomen suurlähetystössä 04.06.2004.

Tilaisuuden erikoisin kunniavieras on yli 80-vuotias veteraani László Boros, joka taisteli vapaaehtoisena Suomen talvisodassa! Vastaanotolla esitettyjen ylevien laulujen ja serenadien jälkeen poistutaan kiltisti kutsussa ilmoitettuna ajankohtana klo 14.30.

Perjantai-illan pääosa kuorosta viettää Tonavan saarella sijaitsevassa Ladik

Csárdassa, jonka unkarilaisittain herkullista illallista väritää vauhdikas folkloreohjelma.

3. Ja vaikka päivä alkaa pilkottaa..

Lauantaina aamiaisen jälkeen pidetään taas aamuharjoitus, jonka yhteydessä käydään myös syvällistä keskustelua Klubin kuoron olemuksesta ja tulevaisuudesta. Sen jälkeen kuoron edustajat käyvät tutustumassa seuraavan päivän konsertti-paikan, Unitarius-kirkon miljööseen ja akustiikkaan, jotka todetaan hyviksi. Päivällä sää suosii ja yllättävän monia tuttuja turistikasvoja tavataan Váci-kadun maisemissa ja suuren kauppahallin käytävillä, mistä mukaan tarttuvat pakolliset kolbász-makkarat, hanhennmaksat, paprikamausteet ja paikalliset käsityötkin.

Hotellien lähellä olevalla entisellä paraatikadulla on jo päivätolkulla rakennettu mahavia esiintymislavoja ja äänen-toistotorneja, joiden tarkoitus paljastuu viimeistään lauantaina illansuussa. Silloin hotellien lähikadut tulvivat nuorta ja keski-ikäistä väkeä, jotka ovat menossa Stingin ilmaiskonserttiin. Tilaisuuteen kerääntyy noin 300 000 henkeä, ja sen tarjoavat kaksi yhteen lyöttäytyntä isoa it-alan yritystä. Kadun varrella sijaitsevassa Délibáb-hotellissa asuville matkalaisillemme konsertti tarjoillaan suoraan huoneisiin saakka!

4. Pojat kirkkoon tulevat...

Sunnuntaina 6.6. saadaan kokea matkan musiikillinen kohokohta ja täyttymys, sillä edessä on Se Suuri Konsertti Unitarius-kirkossa, jonka urkurina toimii Suomessakin vaikuttanut Tibor Egly. Hotellista lähtö kello 9.30, kaikki tavarat mukana, kirkolla lyhyehkö harjoitus, ja sitten kello 11.00 lyhyehkö jumalanpalvelus, jossa myös kuorolla on roolinsa kahden lauluesityksenmuodossa. Tibor Eglyn urkusäestys Kuusiston Suomalaiseen rukoukseen on

ennalta harjoittelemattoman ja ennalta arvaamattoman hidas. Kuoro kuitenkin sinnittelee sisukkaasti samassa tempossa loppuun saakka.

Seurakunnan kirkkoherra József Kászoni toivottaa kuoron tervetulleeksi ja esittelee vertailtavaa musiikkietoutta linjalla Jean Sibelius- Béla Bartók. Lyhyen tauon jälkeen alkaa varsinainen konserttiosuus, joka on kerännyt kirkkoon ilahduttavan runsaasti yleisöä. Konsertin käsiohjelma sisältää kuoron esittelyn lisäksi myös esitettävien kappaleiden nimet ja sisältöajatuksen unkariksi. Juha Iivosen ja Raimo Luokomaan soolot säväyttävät, ja yleisö yllätetään lisäksi kahdella unkarinkielisellä laululla, joista tuplakvartetin esittämä kansanlaulu kahdesta soturista saa herkemmat suorastaan liikuttumaan. Loppuyllätyksenä, ennen Finlandiaa, kuoro laulaa unkariksi käännetyn Tuonne taakse metsämaan, josta paikalliset kohteliaasti kertovat ymmärtäneensä melko paljon!

Seurakunta tarjoaa vielä seurakuntasalissa viihtyisän vastaanoton, minkä jälkeen pakkaudutaan bussiin, ja matka kohti Balatonfürediä voi alkaa.

Suurlähettiläs Pekka Kujasalo sai ympärilleen Rainer Fribergin, Henrik Lambergin, Raimo Luokomaan ja Jouko Liusvaaran...
...kun taas kuoromme kenraali Matti Vanonen rouvat Ritva Kuusiston, Salme Liusvaaran, Pirkko Topin ja Liisa Lambergin.

Kuorolaisia rouvineen lähetystön portailia.

Matkalaiset Tonavan saarella sijaitsevassa Ladik Csárdassa unkarilaisten herkkujen äärellä folkloreohjelmaa seuraamassa.

Balaton jär-
vellä pidettiin
ulkoilmakon-
sertti Tagore
puistokadun
varrella
olevassa sy-
dänsairaalan
puistossa.

Weijo Pitkänen
opetti partasui ta
seisomaan yhdellä
jalalla..

.. kun taas rouvat
harrastivat käsien
päällä kävelyä-
vettä kun ei ollut
aivan lähellä..

Konsertti Unitarius-kirkossa aloitettiin heti jumalanpalveluksen jälkeen jossa myös kuoro lauloi
muutaman hengellisen laulun.

Illalla hotellin ravintolassa
vietetään konsertin jälkeinen
pakollinen karonkka, josta ei
puutu laulua, huulenheittoa eikä
stemmojen välistä musiikki-
visailuakaan. Siinä kakkosbas-
son monipuolinen musiikki-
tuntemus pääsee oikeuksiinsa.
Joukkueen muodostavat Antero
”Antsa” Siljola, Aarno ”Ako”
Suorsa ja Olli ”Ollie” Lindgren.

5. Terve metsä, terve vuori...

Maanantai on vapaapäivä, jota
vietetään vaihtelevin tavoin
Balatonin rannan leirintäalueen
helteessä. Illansuussa keräänny-
tään in corpore Tagore-puisto-
kadun varrella olevan kuuluisan
sydänsairaalan puistoon, jossa
kajautetaan rattoisa puolen tun-
nin ulkoilmakonsertti. Ykkös-
tenori kärsii lievistä volyyymi-
pulasta ja puiston linnut visertä-
vät väärissä sävellajeissa, mutta
50-100 hengen kuulijakunnasta
ei yhdenkään todeta pakene-
van paikalta muihin kiireisiin
vedoten. Myöhemmin hotel-
lilla Weijo Pitkänen ilmoittaa
aamulla kello 6.01 järjestet-
tävästä kuoron keilailukisasta
selvästikin uskoen olevansa
ainoa hereillä oleva osanottaja.
Osanottajia onkin peräti neljä,

ja voiton vie Tellervo Ojala.

6. Ei veteen lähtehellä...

Tiistaina omistaudutaan taas
ympäristöopille ja askartelul-
le, kun kello 10.00 lähdetään
bussilla tutustumaan Balato-
nin pohjoisrannan maisemiin.
Aluksi ajetaan rantatietä ylös
Tihanyin niemellä sijaitsevaan
pittoreskiin kaupunkiin, jos-
sa vieraillaan vanhassa kau-
niissa luostarikirkossa sekä
ihastellaan maisemia ja viih-
tyisiä olutravintoloita kukin
omaan tahtiinsa. Matka jatkuu,
ja pysähdytään paikallisen
Salánki- viinintuottajaperheen
vinoteekissa maistelemaan an-
taumuksella useita kiinnostavia
viinejä. Kis Csutorás- nimisessä
maalais-csárdaassa odottavat
pálinka-ryppyt ja erittäin mait-
tava lounas runsaine viineineen.

”Tupla-Vee” (Weijo Pit-
känen) saa päähänsä järjestää
akrobaattiesityksen, jossa kuo-
rosta valitut parrakkaat mie-
het esittävät seisontaa yhdellä
jalalla. Daamien akrobatiaesitys
sen sijaan käsittää käsilläkä-
velyä uudella ja yllättävällä
tekniikalla.

Taas matka jatkuu, ja tul-
laan viinitilalle ja -kellariin,
joita Jaska Salonoja hallitsee
kolmen partnerinsa kanssa.
800-litraisesta tynnyristä vuo-

Kuoro järvessä – eikä tietoaakaan pohjasta. ”Sua lähde kaunis katselen” kajah-
taa ja yleisö ran-
nalla taputtaa.

datettu Chardonnay-viini tode-
taan erittäin korkealaatuiseksi
ja juomakelpoiseksi, mutta se
ei kuitenkaan ota loppuakseen,
joten lopulta päätetään suunnis-
taa takaisin Balatonfürediin ja
hotelliin. Matkalla ”Tupla-Vee”
ilmoittaa aamulla kello 6.01
pelattavasta kuoron biljardi-
kisasta, jonka hän sittemmin
voittaakin.

7. Likellä vettäsi...

Keskiviikko on vapaapäivä,
mutta kaikkia sitoo kuitenkin
tiukka määräys olla leirintäalu-
een rannassa kello 15.00, jol-
loin otetaan kuoron virallinen
matkakuva. Uimarannan yleisö
pääsee hämmästelemään lähes
kolmeakymmentä enemmän tai
vähemmän vatsakasta herraa,
jotka seisovat napaansa myöten
Balatonin aalloissa ja laulavat
(yllätys yllätys) Kaikukoon nyt
laulu maamme ja Sua lähde
kaunis katselen!

Illansuussa vietetään vielä
hotellin nurmikentällä lähtö-
karonkkaa, jonka tapahtumista
(akrobatiaesityksistä, moni-
äänisistä mieskuorolauluista
yms.) tämän kirjoittajalla ei
ole lähempää tietoa. Olimme
nimittäin hankkineet jo illalla
kuljetuksen Budapestiin, lento-
kentän läheisyydessä asuvien
ystävien luo, jottei tarvitsisi

herätä aamulla kello 5.30 läh-
tevään bussiin. Yhteinen koke-
mus Balatonfürediin jääneiden
kanssa on kuitenkin mahtava
ukkosmyrsky, joka pimentää
sähköt tasapuolisesti sekä Bala-
tonilla että Budapestissä. Kodin
kynttilöille löytyy käyttöä.

7. Aamulla varhain kun aurinko nousi...

Illalla ja yöllä riehuneen ukkos-
myrskän jäljet on ilmeisesti
saatu pääosin korjatuksi, koska
Balatonfüredistä tuleva bussi
kurvaa lentoasemalle aikataulun
mukaisesti kello kahdeksan.
Lähtöselvityksen, ostosten ja
odottelun jälkeen koneeseen,
ja lento kotimaata kohti alkaa.
Mihinkähän laulumatkaillaan
seuraavaksi...?

Matka Portugaliin

■ ■ Unkarin laulumatkan
innostamina tehtiin jo uusia
suunnitelmia seuraavaa matkaa
ajatellen. Kuoron hallitus oli
tehnyt alustavat suunnitelmat
menosta Roomaan. Tarkoi-
tus oli vierailla myös kaikille
tutussa Villa Lantessa ja laskea
siellä kukkalaite Klubin ensim-
mäisen kunniajäsenen luutnantti
Herman Liikasen muistokivelle.
Matka oli suunniteltu tapahtu-
vaksi keväällä 2005, mutta se
kuivui kokoon vähäisen kannat-
uksen takia. Kuorolaiset eivät
halunneet kuorovierailua ulko-
maille jokavuotiseksi tapahtu-
maksi. Lisäksi monet olivat jo
käyneet kerran tai useammin
kin Italiassa muitten kuorojen
mukana. Uusi kohde lauluretkelle
tuli siis löytää seuraavaa
vuotta varten.

Bassomme Reijo Hardén
otti avopuolisonsa Paula
Nunésin kanssa tehtäväkseen
suunnitella seuraavan laulu-
matkan Portugaliin. Matkaan
päätettiin lähteä keväällä 2006.
Paula ja Reijo aloittivat yh-
teydenotot mielessään tulevat
konserttipaikat ja kuoro aloitti
portugalin kielen harjoittelut
voidakseen perillä laulaa ha-
luamansa laulun ”Portugalin
huhtikuu” paikallisella kielellä.

Sininen valta-
meri otti kuoro-
laiset vastaan
hotelli
Cidadelassa.

Pääkonsertti
pidettiin kuu-
luisassa Casino
Estorilissa.

Matkan jälkeen Reijo Hardén
teki kuorolaisten konserteista ja
matkasta muutenkin kertomuk-
sen otsikolla ”April in Portu-
gal”. Lainaamme otteita kerto-
muksesta tähän kirjaseen.

” Sen jälkeen kun kuoro oli
tehnyt päätöksen lähteä Portu-
galiin, aloitti Paula erilaisten
yhteydenottojen sarjan. Lisäksi
matkustimme paikan päälle jär-
jestelemään konserttipaikkoja,

erilaisia tutustumiskohteita ja
tulevia kuljetuksia. ”

”Kuoro saapui Lissabo-
niin lauantai-iltana 8. huhti-
kuuta 2006. Bussikuljetuksena
siirryttiin Cascais’iin, missä
majoituttiin hotelli Cidadelaan.
Sunnuntai-iltana oli ensimmäi-
nen konsertti, joka pidettiin
Estoril’ssa, kuuluisan Casino
Estorilin auditoriossa. Esiinty-
jinä oli myös kaksi portugali-

laista kuoroa, Grupo Coro de
Camara de Cascais ja Grupo
Coral Discantus. Konsertti oli
hyväntekeväisyyskonsertti, joka
pidettiin paikallisen vammais-
järjestön Associacao Portuguesa
de Deficientes Delegacao de
Cascais hyväksi. Itse konsertis-
ta mainittakoon kohokohtana
kuoromme esittämä kappale
”Portugalin huhtikuu” paikalli-
sella kielellä. Suosionosoituk-

Seuraava konsertti pidettiin pienessä ja kauniissa kappelissa isäntien kutsuvieraille.

Katuyleisölle laulettiin torilla.

Portugalilainen viini tuli tutuksi Santarellissä.

sista ei meinannut tulla loppua. Laulusitysten jälkeen siirryimme vammaisjärjestön tiloihin. Siellä meille tarjottiin mahtava buffet-illallinen maittavien portugalilaisviinien kera. Tilaisuuden isäntänä toimi järjestön Cascais-osaston johtajatar, sydämellinen Berta Maria. Hän esiintyi meille myös laulajattarena esittämällä portugalilaista kansanlaulua, fadoa.”

”Seuraavana päivänä esiinnyimme pienessä ja viehättävässä kappelissa Palacio dos Condes de Castro Guimaraes ’en yhteydessä Cascais’ssa. Kappeli oli täynnä paikallisia johtohenkilöitä ja esityksemme näytti olevan kovasti kuulioiden mieleen. Kotimatalla

hotelliin esiinnyimme puolen yön maissa kaupungintalon aukiolla. Mieleen jäi erikoisesti johtajamme Henrik Lambergin ja bassomme Eero Sinikanteleen duetto ”Im tiefen Keller”. Myöhäisestä ajankohdasta huolimatta yleisöä riitti.”

”Keskiviikkona lähdimme tilausbussilla Lissaboniin. Ennen majoittumista hotelli Sana Metropolitanin teimme kiertöajelun Lissabonissa suomalaisen oppaamme Anja Gaivoton asiantuntevalla opastuksella. Vierailimme Santaremissä sijaitsevalla viinitilalla, missä maisteltiin tilan viinejä ja syötiin ruhtinaallisesti. Seuraavaksi vierailimme hevostilalla, missä tenorimme Kari Launo esitel-

möi portugalilaisista Lusitano-hevosista.”

”Portugalin matkamme ilman vierailua Fado-ravintolassa olisi jäänyt vajavaiseksi. Valitsimme paikaksi Café Luso’n Lissabonin vanhan kaupungin alueella. Täällä saimme nauttia fadosta ja portugalilaisesta kansantanssista hyvän ruoan ja viinin kera.”

Portugalin retken onnistumiseen vaikuttivat ratkaisevasti järjestäjäpariskunnan ennakolta suorittama työ ja paikallistuntemus. Lienee paikallaan kertoa, että Reijo Hardénin avopuoliso Paula Nunes järjesteli matkamme itse portugalilaisena kotinurkillaan.

Tutustumismatkat kuumassa ilmassa vaativat. Kari Kuusisto arvelee kuvassa kummasta lasista alkaisi.

Lusitano hevoset tulivat tutuiksi Kari Launon opastuksella.

Aikataulu oli tehty niin väljäksi, että matkalaisilla oli mahdollisuus tutustua vanhaan linnaan, jonka huoneissa oli paljon kultaesineitä ja muita valloitetusta tuotuja aarteita.

Matkat Puolam

■ ■ Matkoista voi todellakin puhua, sillä itse kuoron matkaa vuonna 2008 edelsi pienen ryhmän kulttuurimatka vuotta aikaisemmin Krakovaan. Kun sitten kuoro oli käynyt siellä konsertoimassa, palasi vielä vahvistettu kvartetti samoille laulumaille seuraavana vuonna onnittelemaan isäntänämme ollutta Echo-kuoroa sen täyttävässä 90 vuotta. Kaikkien kolmen matkan kohde oli Puolan entinen kuninkaallinen pääkaupunki – Krakova.

Kulttuurimatkasta muodostuikin ”tiedusteluretki”.

Kolme kuorolaista Erkki Laakso, Simo Rajakallio ja Aarno Suorsa tekivät puolisoineen elokuussa 2007 kulttuurimatkan Krakovaan. Lentoasemalla heitä oli vastassa viehättävä puolatar Ela Dendura, joka puhui lähes täydellistä eteläpohjanmaan murretta oltuaan useamman vuoden perheensä kanssa Suomessa 1990-luvulla rautaisen esiripun murruttua ja matkustamisen vapauduttua itäisessä Euroopassa. Kuoromme kolmikon ostama valmismatka oli hyvin suunniteltu pitäen ohjelmallisesti sisällään tutustumiset Krakovassa ja sen

läheisyydessä oleviin kohteisiin kuten Auschwitz, Birkenau ja Wieliczkan upea yli 1000 vuotta vanha suolakaivos. Ela Dendura johdatti ryhmäänsä ammattitaidolla, räiskyvällä huumorillaan ja ystävällisellä suhtautumisellaan. Kun tutustumismatka oli päättymässä, rohkaisivat seurueen jo mainitut kolme kuorolaista mieltänsä ja lauloivat oppaalleen muutaman serenaadin. Rouva Dendura ihastui ikihyvikseen. Kävi ilmi, että hän oli aikoinaan tullut lääkärimehensä kanssa Suomeen miehensä kuoron konsertin takia ja jäänyt asumaan ja elämään Seinäjoelle. Tarjolla oli näin suomea puhuva ammattitaitoinen opas ja isäntäkuoroksi aviomiehen 89 vuotta toiminut Echo – kuoro.

Tästä sitten alkoi yhteistyö kulttuurimatkalaisten ja rouva Denduran välillä. Omalta kuorollemme oli tavallaan helppo tehdä ratkaisu valittaessa vuoden 2008 matkakohdetta. Päätimme lähteä Krakovaan ja hallitus pyysi Aarno Suorsan matkan suunnittelijaksi ja johtajaksi. Pienen ryhmän kulttuurimatkasta muodostuikin näin kuoromme konserttimatkaa ajatellen ”tiedusteluretki”.

Wieliczkan suolakaivos on suolasta luotu pienoismaailma. Sen yhdeksässä tasossa on yli kaksisataa kilometriä kaivoskäytäviä. Kaivosmiehet louhivat suolan ja sen vetivät maanpinnalle hevoset mekaanisten nostolaitteiden avulla. Luolastossa oli hyvä työskennellä. Siellä oli aina noin neljäntoista plusasteen verran lämpöä ja ilma oli hyvää hengittää. Kaikki koristukset lampuista patsaisiin olivat suolasta tehtyjä. Suuressa kirkko-osassa kuoromme kokoontui ja toi laulutervehdyksensä Suomesta.

Yhteiskuva kaivoksen juhlatilassa.

Laulukuoro lentää Krakovaan

Koko talven matkaa suunniteltuaan ja järjestettyään Aarno Suorsa sai kuorolaiset innostumaan ja matkalle lähtikin lopulta kolmekymmentäkuusi kuorolaista ja kolmekymmentäkaksi avecia. Neljän päivän aikana matkaajilla oli mahdollisuus tutustua kaupungin kuuluisaan keskustaan kirkkoineen ja museoineen. Koska kaupunki selvisi toisesta maailmansodasta lähes vahingoittumattomana, oli meillä mahdollisuus tutustua keskiaikaisiin rakennuksiin. Tämä Veiksel-joen ympärille aikoinaan rakennettu kaupunki on monilta osiltaan maailmanperintöluettelon suojelukohteita - arvokasta ja kaunista nähtävää siis riitti. Näin kaikki edellisen vuoden tiedustelumatkan kohteetkin tulivat kuorolaisille tutuiksi.

Erikoisen miellyttäväksi muistoksi jäi käynti Wieliczkan suolakaivoksessa. Kymmenien metrien syvyydessä kuljettiin suolakaivoksen tunneleita alaspäin. Matkalla kohdattiin paljon suolaveistoksia, jotka kuvailivat työn tekoa ja välineitä, erikokoisia halleja ja kappeleita. Kappaleiden lukumäärästä voi päätellä, että työntekijät olivat aikanaan hartaita katolisissa

uskossaan. Viimein saavuttiin suureen Warszawa-saliin, jossa kuoro lauloi tervehdyksensä Suomesta.

Toisen matkapäivän iltana pidettiin kirkkokonsertti Parafia Evangelick - Augsburgin kirkossa ja seuraavana päivänä varsinainen konsertti Echo-kuoron vieraana Klub Muzyki Wspolczesnej "Malwa" klubissa. Tila oli pieni ja ahdas konserttipaikkana, mutta lämmin ja kotoisa yhteishengen luoja. Niinpä konsertin lopussa laulettiin myös puolan kielellä molempien mieskuorojen yhteisesiintymisenä. Veljellinen tunnelma siirtyikin kuorojen mukana karonkkapaikkaan, jossa syötiin hyvin ja laulettiin paljon.

Kirkkokonsertti alkamassa Krakovassa.

Suurin kirkkosali suolakaivoksessa.

Kuoroamme edusti Echo-kuoron 90-vuotisjuhlassa kahdeksan miehen tuplakvartetti. Kuvassa laulajat rouvineen ravintola Wienzynekissä.

Echo-kuoron 90-vuotisjuhlot

Juhlille osallistui kuorostamme kahdeksan miehen ”tuplakvartetti”. Tässä kirjasessa matkasta kerrotaan otteina Aarno Suorsan tekemästä matkakertomuksesta ja vain kertomuksen niiltä osilta, jotka koskettelevat juhlavierailun virallisempaa osaa.

”Puolitoista vuotta sitten solmittu ystävyys krakovalaisen Echo-kuoron kanssa sai uuden ulottuvuuden, kun Klubin kuoro kutsuttiin juhlistamaan Echo-kuoron 90-vuotisjuhlaa 25.10.2009. Matkan suunnittelu aloitettiin vuotta aikaisemmin Ela Denduran kanssa. Hän on kuorossa laulavien veljesten äiti. Samassa kuorossa laulaa myös hänen aviomiehensä ja appensa. Siis oikea Denduran perheen sukukuoro.”

Klubin kuorossa käytiin keskustelu ja hyväksyttiin, että edustajat voivat lähteä Krakovaan, kunhan joukko itse maksaa matkansa. Suorsa rupesi koamaan edustusjoukkoa ja sai kaikkiaan kahdeksan laulavaa klubiveljeä innostumaan. Hän rupesi valmistelemaan matkaa ja kaikkiaan 190 sähköpostiviestiä lenteli bittivaruudessa, ennen kuin lopullinen matkaohjelma valmistui.

Matkakertomus jatkuu seuraavasti: ”Keväällä 2009

kvartettimme aloitti jokaviikoiset harjoitukset, sillä saimme tilaisuuden laulaa neljä laulua Echo-kuoron juhlakonsertissa. Yhdeksi lauluksi olimme valinneet puolalaisen ja puolankielisen kehtolaulun. Vaikeinta oli oppia puolankielen monet kiemurat ja varsinkin sen monensointiset essät. Niitä on kai lähemmäs kymmenen. Sisukkaasti kuitenkin harjoitelimme ja saimme oivalliseksi opettajaksemme Jukka Soisalon-Soinisen. Hänen johdollaan kielitaitomme kehittyi aivan hämmästyttävällä tavalla.”

”Syksyn alkaessa 10.09.2009 koko joukkomme kokoontui Klubille illallis-pöytään. Näin saimme hyvän tuntuman koko matkaseurueeseemme ja kuoromme johtaja Henrik Lamberg tarkisteli tässä tilaisuudessa tuplakvartettimme tasoa ja sävelpuhtautta. Hän antoi meille virallisen ”lisenssin” edustaa Klubimme kuoroa tulevassa juhlassa.”

”Sunnuntaina 25.10 olikin sitten varsinainen juhlapäivä. Musiikkiakatemian erinomainen sali oli ääriään myöten täynnä jo mennessämme sinne, eikä meillä ollut mahdollisuutta kokeilla salin akustiikkaa ennen konserttia, joka alkoi komealla Echo-kuoron kunniamarssilla. Kuoroa johti ammattitaidolla

Zbigniew Huptys.”

”Kvartettimme vuoro tuli Echon laulettua muutaman laulun. Ennen laulujamme luovutimme Klubimme pöytäviirin juhlivalle kuorolle. Lauloimme neljä laulua, Leevi Madetojan ”Kaunehin maa” ja ”Hän kulkevi kuin yli kukkien”, Olavi Pesosen sovittaman eteläpohjalaisen kansanlaulun ”Kun poijat ne raitilla” ja päätösnä Jan Malkiewiczin säveltämän puolalaisen kehtolaulun puolankielellä. Applodit olivat raikuvat. Jälkeenpäin kuulimme, että puolankielen taitomme oli ”loistavaa”. Kannatti panostaa kielenopiskeluun ennen matkaa.”

Näin saatiin kuoromme kolme vierailua Puolaan tehtyä. Matkoista oli nähtävästi paikalliselle kuorollekin hyötyä sikäli, että se oli kuolemaisiltaan käyntimme aikana laulajien ukkoutuessa liiaksi. Meidän käyntimme herätti Echo-kuoron ottamaan joukkoonsa uusia laulajia. Näin se sai mojavon innostusriskeen vierailustamme ja voi tällä hetkellä oikein hyvin.

Kuoromatkailu jatkuu 10-vuotisjuhlien jälkeen Tsekin maahan vuoden 2011 keväällä. Olemme jo päättäneet, että seuraava konsertti tullaan pitämään Prahassa. Sen matkan kokemuksista kerromme sitten myöhemmin.

Vieraita ja vierailuja

Amerikan Laulajat
Helsingissä vuonna 2002

■ Pohjois-Amerikan mantereella toimiva suomalaisten mieskuorojen keskusjärjestö Amerikan Laulajat (Finnish Male Singers of North America) teki syyskauden aluksi 2002 konserttimatkan Suomeen. Matkakuoro, noin neljäkymmentä miestä, koostui USA:ssa ja Kanadassa toimivien kuorojen jäsenistä.

Matka oli järjestyksessä yhdeksäs Suomeen suuntautunut konserttikiertue. Ensimmäinen matka tapahtui vuonna 1956, jolloin New Yorkin Laulumiehet toimivat konserttikiertueen suunnittelijana ja toteuttajana. Kuoroa johti tuolloin Jussi Himanka ja suomalaisten vastaanottajien tervehdyslaulua Ossi Elokas.

Amerikan Laulajat on vierailut Suomessa noin viiden vuoden välein. He ovat käyneet täällä lujittamassa luotua laulu- ja ystävyyssiltaa entisen kotimaan kuorojen kanssa sekä samalla vierailleet sukulaistensa ja ystäviensä luona. Heidän tehtävänsä Amerikan mantereella on ollut suomalaisen kulttuurin ja mieskuoroperinteen ylläpitäminen. Tämänkertaisen retkensä he aloittivat pitämällä laululeirin Oriveden Opistolla.

Sieltä konserttikiertue ylti aina kahdelletoista paikkakunnalle päättyen lopulta Helsinkiin syyskuun viidentenä päivänä. Tätä konserttia edelsi vierailu myös Klubillamme.

Juhlasali täyttyi kahden kuoron laulajista. Lauluja laulettiin yhdessä ja erikseen ja kerroitiin kuorojen kuulumisia. Vierailevan kuoron puheenjohtaja Eric Hautala ja toiminnanjohtaja Allan Albrecht mieltivät kovasti uuden kuoromme energisyyteen ja toivotti meidät tervetulleiksi Amerikkaan, missä heillä järjestetään vuosittain mieskuoropäiviä. Niissä kuorot kilvoittelevat keskenään pitämällä konsertteja ja kvartettilaulukilpailuja. Kuoro Suomesta olisi tervetullut lisä USA:n ja Kanadan kuorojen laulujuhlille.

Kutsu Amerikkaan on saatu. Toistaiseksi olemme pysyneet vielä Euroopan puolella – Atlantin ylitys odottaa edelleen vuoroaan.

Oma kuoromme
Tampereella 2010

■ Kuoromme on vierailut pitämässä joulukonsertteja Helsingin alueella ja lähikunnissa. Kuitenkin kevät- tai syyskonsertteja on pidetty vain kotikaupungissa. Toukokuussa 2010 tuli mahdollisuus vierailla Tampereella paikallisen Suomalaisen Klubin ja Kauppaseuran vieraina. Tampereen Suomalaisen Klubin varapuheenjohtaja Matti Hokkanen ja esimies Timo Tulosmaa sekä Kauppaseuran puheenjohtaja Kirmo Bergius olivat kuoroamme vastassa Tampereen Yliopistolla. Juhlasalissa pidimme sitten täysipainoisen kevätkonsertin muistaen myös seuraavana päivänä juhlivia äitejä.

Konsertin jälkeen siirryimme Suomalaisen Klubin tiloihin Puutarhakadulle. Täällä maistelimme maukasta lohisoppaa, hieman laulettiin ja tehtiin lähempää tuttavuutta tamperelaisien kanssa. Isäntiemme Klubi on perustettu aikanaan samassa hengessä kuin oma Klubimme. Se on vain viisitoista vuotta nuorempi jäsenmäärän ollessa noin kahdeksansataa. Oli mielenkiintoista todeta, että myös Tampereella vaalitaan suomalaista kulttuuria, suomalaiskansallisia perinteitä ja suomenkieltä.

Kuoro Tampereen Yliopiston juhlasalissa 08.05.2010.

Konsertin jälkeen maistui lohisoppa Tampereen Suomalaisella Klubilla.

Yhteen vetoja toiminnasta

■ ■ Kymmenen vuoden ikäisestä kuorosta ei ole tarvetta tehdä liian ”painavaa” tutkimusta. Kerronnan lisäksi julkaisussa on paljon kuvia. Niissä on oleellista se, että kun kirja palvelee lähinnä kuorolaisia voi jokainen löytää itsensä jostakin kuvasta. Laulajien vaihtuvuus on ollut varsin suurta. Jos lavalla nyt esiintyykin noin viisikymmentä kuorolaista on esiintyjä kymmenen vuoden aikana ollut toista sataa.

Kun Klubimme keski-ikä on ollut yli kuudenkymmenen koko kuoron olemassaolon ajan olemme ymmärtäneet, etteivät juniori-ikäiset mielellään hakeudu Klubin jäseniksi vain päästäkseen kuoroomme. Kuorolaisenhan täytyy olla myös Klubin jäsen. Olemme näin omaksuneet sen linjan, että harjoiteltiin jäsenet aluksi muissa kuoroissa ja tulkoot vasta kypsempinä laulajina joukkoomme, jossa heistä hiotaan mestareita.

Kuoroa perustettaessa ajateltiin, että tästä kuorosta ei sitten erota, vaan siinä lauletaan loppuun saakka, ja jos perilliset haluavat, niin myös kuorolaisen lähtiessä viimeiselle matkalleen. Jo alkuvuosien aikana tulivat jotkut kuitenkin huomauttamaan, etteivät he jaksaisi yhdellä paikalla koko konserttia. Vuosien kuluessa joukko

sitten väheni fyysisen kunnon heikentyessä. Valitettavasti jonkun kuorolaisen kohdalla on jo laulettu siunaustilaisuudessaakin.

Helsingin ympäristön kuoroihin levinneen positiivisen huhun ansiosta joukkoomme on liittynyt muista kuoroista kokeneita kuorolaisia ja laulajien taso tietysti kohonnut. Kun vielä taiteellinen johtajamme Henrik Lamberg on jaksanut pitää lauluohjelmiston mielenkiintoisena, ovat vanhat ja uudet laulajat viihtyneet joukossamme. Kuoromme hallitsee kansalliset ja isänmaalliset laulut, eivätkä serenadit ja ryyppylaulutkaan ole tuntemattomia. Erikoisuutenamme on oopperoiden kuorokohosten esittäminen johtuen ehkä johtajamme taustasta entisenä oopperan kuorolaisena. Lauluja löytyy näin joka lähtöön ja niistä haasteita kuorolaisille.

Keväällä 2010 kuorolaisilta kysyttiin, miksi he laulavat kuorossa ja miksi he viettävät suuren osan vapaa-ajastaan laulun merkeissä. Vastauksia tuli tietysti monenlaisia. Hyvänä lähtökohtana voidaan pitää vastausta, jonka mukaan kuorossa tai kvartetissa laulaminen on usein helpompaa kuin laulun kuunteleminen! Tulee mieleen jopa kuorolaisten rouvat, jotka joutuvat seuraamaan miehiään konsertteihin ja kuuntelemaan

samoja lauluja useampaan kertaan. Onko laulumme tosiaan niin hyvää, että sitä jaksaa kuunnella vuodesta toiseen, vai ovatko karonkat ja ulkomaanmatkat niin mielenkiintoisia, että kannattaa tukea miestänsä ja kestää kuorovuohutus.

Myönteisempiäkin vastauksia tuli. Näistä voidaan kirjata mm., että laulaminen pidentää hyvää elämää ja pitää aivot toiminnan vireänä. Kuorossa laulaminen on sosiaalinen tapahtuma, jossa korostuu yhteisvastuu osallistua harjoitukseen ja esiintymisiin. Yhteinen arvopohja kiinteyttää ryhmää ja luo rakentavaa ja harmonista ilmapiiriä. Jollekin kuorossa laulaminen on eräänlainen pakko, kun isä ja veljetkin laulavat. Toinen taas on iloinen ihminen, joka on tottunut rallattelemaan koko ikänsä. Hän löytää kuorosta kivat kaverit ja toteaa, että snapsitkin maistuvat paremmilta laulun kera. Nuorempaa ja uudempaa laulajaa saattaa ilahduttaa taas välitön ilmapiiri, sosiaaliset kontaktit ja konsertin onnistumisesta koituva hyvä mieli. Oli miten oli. Tähän asti on ollut mieluisaa laulaa Suomalaisen Klubin kuorossa. Yleinen uskomus kuorolaisilla on, että jatkossakin kuoro kehittyy ja jatkaa menestymisensä tarinaa.

Iloiset tenorimme Matti Vanonen ja Hannu Heininen poistuivat joukostamme juhluvuotemme alkupuolella. Heillä oli molemmilla paljon kokemusta laulamisesta eri kuoroissa.

Kuoromme taiteellinen johtaja Henrik Lamberg täytti pyöreitä vuosia kesällä 2009. Juhlissa oli mukana myös kuoromme, joka halusi painottaa kuoronjohtajan tärkeyttä ja antoi lahjana Henkelle ”kipparin lakin”.

AAKKOSELLINEN JÄSENLUETTELO 2000-2010

	SUKUNIMI	ETUNIMI	LIITTYMISVUOSI	EROAMISVUOSI	HUOM!
	AALTIO	Teuvo	2000	2004	
	AHO	Heimo	2000	2005	
1	AHONEN	Pentti	2005		
2	AHONEN	Timo	2010		
3	ASPIALA	Heikki	2010		
	BACKMAN	Usko	2004	2005	
4	BERG	Juhani	2004		
5	FRIBERG	Rainer	2003		
6	FYHRQUIST	Dag	2008		
	HAAPA-AHO	Esa	2004	2005	
	HAKKARAINEN	Jari	2000	2004	
7	HARDÉN	Reijo	2000		
8	HAVU	Timo	2000		
	HEININEN	Hannu	2000	2004	
	HEINO	Ari	2003	2004	
	HEMMI	Jaakko	2000	2004	
	HENN	Karl-Heinz	2000	2004	
	HINTIKKA	Harri	2005	2005	
	HINTTALA	Matti	2004	2004	
9	HULT	Heikki	2008		
	HYNNINEN	Veli-Matti	2000	2004	
	IIVARI	Tapani	2000	2004	
	IIVONEN	Juha	2004	2005	
10	JALOVAARA	Osmo	2000		
11	KAINULAINEN	Hannu	2003		
	KALLIOINEN	Juha	2000	2005	
12	KANSANEN	Olli	2007		
13	KARVINEN	Timo	2000		
14	KIVI	Veikko	2010		
	KIVIHARJU	Jyrki	2000	2004	
15	KIVILUOMA	Keijo	2010		
	KORPI	Ilkka	2010	2010	VARAJOHTAJA
16	KOSKINEN	Hannu	2008		
17	KUUSISTO	Kari	2002		
18	KYLLIÄINEN	Timo S.	2004		
	KÄRNÄ	Juhani	2003	2004	
	LAAKSO	Erkki	2003	2005	
	LAJUNEN	Reijo	2000	2004	
19	LAMBERG	Henrik	2000		TAITEELLINEN JOHTAJA
	LAMMINEN	Juha	2004	2006	
	LAMMINKARI	Juha	2005	2005	
	LANDÉN	Kyösti	2000	2005	
	LAUNO	Kari	2000	2006	
20	LEHTIKANGAS	Lauri	2008		
	LEHVILÄ	Pekka	2003	2005	
21	LEINONEN	Aatu	2000		
	LEINONEN	Jussi	2000	2004	
	LINDBERG	Leif	2004	2004	
22	LINDGREN	Olli	2000		
23	LIUSVAARA	Jouko	2000		
24	LOHIKOSKI	Olavi	2008		
25	LUNDÄN	Ahti	2007		
	LUOKOMAA	Raimo	2000	2006	
26	LÄIKKÖ	Eero	2010		
	MALMBERG	Harri	2000	2006	
27	MALMIO	Jyrki	2005		
	MARTIKAINEN	Matti	2004	2007	
28	MENTU	Ari V.	2000		
29	MOLIN	Lasse	2000		
	MAKI-LUOPA	Jukka-Pekka	2000	2003	
	NIKUNEN	Heikki	2000	2003	
	NUOTIO	Vesa	2000	2005	
30	NAKKI	Simo	2004		
31	OJALA	Jarmo	2000		
	OJALEHTO	Antti	2003	2004	
	PASANEN	Matti	2000	2003	
32	PEITOLA	Pauli	2010		
	PENNANEN	Klaus	2000	2003	

AAKKOSELLINEN JÄSENLUETTELO 2000-2010

	SUKUNIMI	ETUNIMI	LIITTYMISVUOSI	EROAMISVUOSI	HUOM!
	PEROLA	Mauri	2007	2008	
	PITKANEN	Kalle	2002	2008	
	PITKANEN	Petteri	2000	2003	
33	PITKANEN	Weijo	2000		
34	POIJÄRVI	Veikko	2006		
	POKELA	Martti	2000	2003	
35	PORRAS	Jyrki	2000		
	PUKKILA	Seppo	2005	2007	
	PÖSÖ	Keijo	2003	2004	
36	RAJAKALLIO	Simo	2000		
	RANTALA	Hannu	2006	2006	
37	RAUTVUORI	Heikki	2008		
38	RÄIKKÖNEN	Keijo	2010		
39	RÄSÄNEN	Esko	2005		
	SAARINEN	Antti	2003	2007	
	SAARINEN	Tapio	2000	2007	
	SAJAKORPI	Ismo	2000	2007	
40	SALMINEN	Arto	2007		
41	SALOKANGAS	Pentti	2003		
42	SEPPÄ	Jussi-Pekka	2006		
	SEPPÄNEN	Arto	2000	2003	
	SIGMUNDT	Christer	2003	2004	
	SIGMUNDT	Pieter	2003	2004	
43	SILJOLA	Antero	2000		
	SINIKANNEL	Eero	2000	2006	
	SIUKONEN	Harri	2000	2003	
44	SUORSA	Aarno	2000		
	TALKAMO	Ari	2003	2005	
45	TAMMENMAA	Jarmo	2000		
	TERVONEN	Timo	2007	2010	
46	TOIVOLA	Pentti	2005		
47	TOPI	Onni J.	2002		
48	VAINIO	Jouni	2006		
	VANONEN	Matti	2000	2004	
49	VIHAVAINEN	Juha-Pekka	2005		
	WALDÉN	Petteri	2000	2003	
50	WEGELIUS	Yrjö	2002		
51	WISKARI	Juha	2007		
	ZEITLINGER	Hans	2000	2007	
52	ÄIKÄÄ	Jorma	2006		

Numeroidut nykyisiä jäseniä.

Ahonen Pentti

Friberg Rainer

Hult Heikki

Ahonen Timo

Fyhrquist Dag

Kainulainen Hannu

Aspiala Heikki

Hardén Reijo

Kansanen Olli

Berg Juhani

Havu Timo

Karvinen Timo

Kiviluoma Keijo

Lamberg Henrik

Lohikoski Olavi

Koskinen Hannu

Leinonen Aatu

Lundán Ahti

Kuusisto Kari

Lindgren Olli

Luokoma Raimo

Kylliäinen Timo S.

Liusvaara Jouko

Läikkö Eero

Malmio Jyrki

Ojala Jarmo

Rajakallio Simo

Salokangas Pentti

Tervonen Timo

Vihavainen Juha-Pekka

Mentu Ari V.

Peitola Pauli

Rautvuori Heikki

Siljola Antero

Toivola Pentti

Wegelius Yrjö

Molin Lasse

Pitkänen Weijo

Räsänen Esko

Suorsa Aarno

Topi Onni J.

Äikää Jorma

Näkki Simo

Porras Jyrki

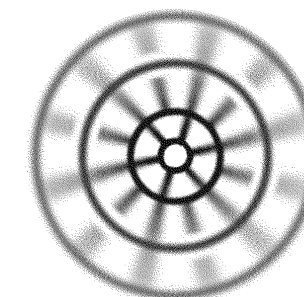
Salminen Arto

Tammenmaa Jarmo

Vainio Jouni

Kuoron toimintaohjeet

■ ■ Helsingin Suomalaisen Klubin Kuoro (Male Choir of The Finnish Club in Helsinki) = **Klubin Kuoro** on Helsingin Suomalaisen Klubin r.y:n kerho. Klubin Kuoro on Klubin johtokunnan alainen ja se noudattaa toiminnassaan Klubin sääntöjä sekä näitä toimintaohjeita.

1. Tarkoitus

Klubin Kuoron tarkoitus on harrastaa kuorolaulua ja näin lisätä omalta osaltaan Klubin kulttuuritarjontaa mm. järjestämällä vuosittain konsertteja ja esiintymällä sekä Helsingin Suomalaisen Klubin että muissa julkisissa tilaisuuksissa. Kuoro kokoontuu toimikauden aikana viikoittaisiin harjoituksiin. Klubin Kuoro voi kerätä varoja toimintaansa mm. konserttien ohjelmien ja lippujen myynnillä, järjestämällä arpajaisia sekä ottamalla vastaan taloudellista tukea ja lahjoituksia.

2. Jäsenyys

Klubin Kuoron jäseneksi voidaan hyväksyä Klubin jäsen, jonka kuoron taiteellinen johtaja (kuoronjohtaja) ja musiikkilautakunta ovat hyväksyneet laulukokeen perusteella. Säännöllinen harjoituksiin osallistuminen on suotavaa, ja osallistumisesta pidetään kirjaa.

Jäsen voi erota ilmoittamalla siitä kirjallisesti kuoron hallitukselle tai sen puheenjohtajalle. Kerran jäseneksi hyväksytty voi liittyä uudestaan jäseneksi täyttämällä jäsenyyden ehdot.

Kuoron toimintaan osallistuva jäsen voi tehdä kuoron toimintaa kehittäviä esityksiä ja aloitteita hallitukselle ja musiikkilautakunnalle.

Klubin Kuoro voi kutsua **kunniajäseneksi** jäsenen, joka on merkittävä tavalla edistänyt ja tukenut kuoron tarkoituspäitä. Kunniajäseneksi kutsuttavan on saatava kuoron kokouksessa kokoukseen osallistuvilta jäseniltä vähintään ¼ kannatuksen.

3. Kuoron toimielimet ja hallinto

Ylintä päättävä valtaa kuoron asioissa käyttää **kuoron kokous**. Kuoron hallintoa hoitaa **kuoron hallitus** toimihenkilöineen. Kuoronjohtaja huolehtii kuoron taiteellisesta toiminnasta **varajohtajien** ja **musiikkilautakunnan** avustamana.

3.1. Kuoron kokoukset

Kuoron toimintakausi on 1.1. – 31.12. sisältäen kaksi laulukautta: kevät- ja syyslaulukauden.

Kevätkokouksessa (vuosikokous), joka pidetään huhtikuun loppuun mennessä,

käsitellään ja hyväksytään edellisen toimintakauden toimintakertomus ja tilinpäätös sekä päätetään vastuuvapauden myöntämisestä kuoron hallitukselle.

Syyskokouksessa (vaalikokous), joka pidetään lokakuun loppuun mennessä, valitaan kuoron puheenjohtaja (puheenjohtaja), 5-8 hallituksen jäsentä ja tilintarkastajat varamiehinne sekä kuoronjohtaja ja varajohtaja(t), kuoromestari ja joka ääniryhmän äänenjohtaja, joka toimii myös musiikkilautakunnan jäsenenä. Kokouksessa esitetään toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavalle toimintakaudelle ja päätetään harrastusmaksuista ja mahdollisista kulkokorvauksista kuoron toimihenkilöille.

Ylimääräinen kokous pidetään harjoituksen yhteydessä, kun hallitus katsoo sen tarpeelliseksi tai kun vähintään 1/3 kuoron toimintaan osallistuvista jäsenistä sitä ilmoittamaansa asiaa varten hallitukselle kirjallisesti viimeistään edellisessä harjoituksessa tai kokouksessa esittää.

3.2. Hallitus

Kuoron hallitukseen kuuluu kuoron valitsevat **puheenjohtaja** ja **kuoronjohtaja** sekä **5-8 jäsentä**. Hallitus valitsee keskuudestaan **vara-puheenjohtajan, sihteerin, taloudenhoitajan** ja mahdollisia muita tilapäisiä toimihenkilöitä sekä sopii keskenään sisäisen työnjakonsa laatien toimihenkilöille täsmennetyt toimenkuvat.

3.3. Musiikkilautakunta

Musiikkilautakuntaan kuuluvat **kuoronjohtaja, varajohtaja(t), kuoromestari** ja yksi jäsen, **äänenjohtaja**, kustakin äänestä. Musiikkilautakunnan jäsenet avustavat kuoronjohtajaa ohjelmistovalinnassa, harjoitustyössä sekä uusien jäsenten valinnassa ja tarvittavissa laulajien osaamisen ja lauluvalmiuden testauksissa esiintymisiä varten.

Kuoronjohtaja johtaa kuoron taiteellista toimintaa ja laatii konserttien ja esiintymisten ohjelmat sekä huolehtii niiden harjoittamisesta.

Kuoromestari huolehtii konserttien ja esiintymisten sekä harjoitusten käytännön järjestelyistä. Musiikkilauta-

kunta valitsee keskuudestaan sihteerin, joka pitää pöytäkirjaa sen kokouksista. Talouteen liittyvät ehdotuksensa musiikkilautakunta esittää hallitukselle käsiteltäviksi.

4. Toimintaohjeiden hyväksyminen ja muuttaminen

Toimintaohjeet hyväksytään kuoron kokouksessa (kevät- / syyskokous), jossa myös päätetään toimintaohjeiden muutoksista.

Erään kuorolaisen laulutaival. Miksi laulan kuorossa?

■ ■ Ikääntyessään ihminen alkaa pohtia itseään, menneisyytään ja omia valintojaan.

Olen nyt siinä iässä, kuten useimmat Helsingin Suomalaisen Klubin kuoron laulajat.

Nyt minä tiedän, miksi laulan kuorossa. Se on itsekäs tarve, joka lähtee vain itsestäni.

Kun nuorena ylioppilaana tulin Helsinkiin opiskelemaan, pyrin kuoroihin ja pääsin mieskuoroon ja sekakuoroon. Aloitin yksinlauluopinnot, sitten hain opiskelupaikan. Pääasia oli laulaminen, sillä haaveilin ryhtyvänä ammattilaulajaksi. Loppututkinto oli myös selviö, sillä pitäähän ihmisellä olla myös ammatti, josta voi saada toimeentulon.

Mutta kun jo opiskeluaikana hankin perheen, appiukkoni sai minut ymmärtämään, ettei ”sellaisilla komeljanttarihommilla perhettä elätetä”, joten luovuin laulutunneista, mutta en kuorolaulusta, joka oli vain ”harrastus”. Tämä harrastus täytti laulamisen tarpeeni ja samalla löysin kvartettilaulamisen, jossa saa laulaa solistina eikä kuitenkaan ole yksin. Kymmenessä vuodessa yksin-

laulaja bassobaritonista oli tullut kuorossa tenori. Tenoreista on kysyntää niin seka- kuin mieskuoroissa, joten tenorina saattoi aina valita mieleisensä kuoron. Opin laulamaan tavalla, jolla pystyi vaivatta saavuttamaan korkeimmatkin mieskuorolle kirjoitetut äänet.

Kokeilin laulamista useissa sekakuoroissakin. Niiden ohjelmistossa vain suurten säveltäjien äänenkuljetus oli kiinnostavaa ja herkkupaloina olivat orkesteriteokset.

Sekakuorolle sävelletty tenoristemma oli tavallisesti minulle mataluutensa takia epä-mukava, koska jouduin sahaamaan rekisterinvaihtoalueella yleensä yksitoikkoista väliääntä eikä sen laulaminen soveltunut pienelle taiteilijasielulleni. Minusta tuli vannoutunut mieskuorolainen, joka vain pyydettynä vieraili sekakuoroissa.

Elämäni puolivälissä yritin tehdä irtioton työmaailman oravanpyörästä ja toteuttaa nuoruuden haaveeni. Aloitin lauluopinnot. Vuoden sisällä selvisi, että kvartetti- ja kuorotenoritekniikalla ei voi laulaa solistista tenoria. Edessä olisi usean vuoden koulutus uuteen laulu-

tapaan ja ilmeisesti luopuminen kvartetti- ja kuorolaulusta.

Vastuullisena perheenisänä ja kunniallisena pelkurina en voinut jättäytyä epävarmaan laulun opiskelijan tulevaisuuteen. Viiden opiskeluvuoden jälkeen jäljellä olisi ehkä vain kymmenen vuotta ammattilaulajana. Olin silloin jo liian vanha - mielestäni.

Kuorolaulu voitti, amatöörinä saatoinkin valita missä ja mitä laulan ja missä joukossa.

Olen tyytyväinen tähän valintaani. Kuoroharrastus on antanut paljon sellaista, mitä ammattilaulaja tuskin saa kokea. Monivuotisia ystävyssuhteita ja laulajaveljeyttä ilman ammatillista kateutta, tuhansia konsertti- ja muita esiintymisiä erilaisille yleisöille, monipuolista ohjelmaa juomalauluista messuihin ja passioihin, tangoista oopperateoksiin, lukuisia konserttikiertueita ja ulkomaanmatkoja tutussa ja hyvässä seurassa sekä tutustumista ja laulamista useissa erilaisissa kuoroissa ja yhtyeissä. Ammattilaulajan on tuskin mahdollista valita näin laajasta valikoimasta leipätyötään.

Koska kuorot enimmäkseen laulavat ilman säestystä, on orkesterin säestyksellä esiintyminen usein kuorolaulajalle huippukokemus. Suomen tunnetuin orkesteriteos mieskuorolle on varmasti Sibeliuksen Kullervo-sinfonia, jonka esitys Paavo Berglundin ja Bornemouthin Sinfoniaorkesterin kanssa (1970) oli elämys, mutta unohtumattominta oli kokea Sir Colin Davisin Kullervossa Lontoon Barbican Hallin konsertissa (1992) astraaliminä leijumassa salin puolelle kuuntelijana. Mikä tunne!

Jokaisessa kuorolaulajassa asuu jonkin kokoinen taiteilijasielu, joka haluaa esiintyä ja joka tarvitsee esiintymisjännitystä, stressiä ja adrenaliinia ja onnistumisen kokemusta.

”Laulu syömmet aukaisee”, sanotaan ylioppilaslaulun sanoissa osuvasti. Se tarkoittaa kaksisuuntaista vuorovaikutusta. Laulettaessa aukeaa niin laulajan kuin kuuntelijan sydän, sen olemme kuorolaulajina saaneet useasti kokea. Tällöin itsekäs itsensä toteuttamisen tarve tulee hyväksyttäväksi aiheuttaessaan iloa myös toisille. Näin haluan uskoa.

Voiko näitä tunteita ja elämyksiä koskaan mitata rahassa?

*Karva alias
Timo E. Karvinen*

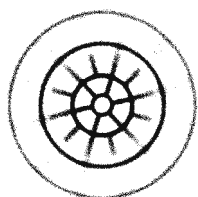
Lopuksi

Tätä kirjasta ovat olleet rakentamassa monet lauluveljet ja klubiystävät.

On paikallaan esittää sydämeistä tulevia kiitoksia heille. Ensinnäkin Klubin puheenjohtajalle Johannes Koromalle kiitos kannustavista sanoista julkaisun alussa. Kiitokset tekstiä kirjoittaneille Henrik Lambergille, Rainer Fribergille, laulumatkoista kirjoittaneille Aatu Leinoselle, Reijo Hardénille ja Aarno Suorsalle sekä Weiho Pitkäselle kauniista runosta kuorolle. Kiitokset kuuluvat liitteistä ja monesta muusta vastanneelle sihteerillemme Ari Mentulle, kuvamateriaalin kerääjälle Kari Kuusistolle ja muillekin kuvia lähettäneille sekä henkilökuvien tekemisestä Seppo Pukkilalle. Suurkiitos myös teknisestä avusta Veikko Hannulalle sekä julkaisun taiteellisesta osuudesta vastanneelle Yrjö Klipille. Lämmin kiitos vielä taloudellisesta tuesta sponsoreillemme – Klubille ja julkaisun ilmoittajille. Kiitos myös Sinulle, joka olet selaillut tämän julkaisun loppuun saakka.

Linjauksena tulevaisuuteen on entistä parempi laulujen osaaminen ja esittäminen.

Jouko Liusvaara

Jopas nyt, voiko työeläkkeistä puhua ymmärrettävästi?

Kyllä voi. Tutustu Varman verkkopalveluun osoitteessa
www.varma.fi.

Hyvää työtä.

VARMA